Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 504
Marți 24 februarie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Mai multe legume

In numeroase regiuni ale țării se vor cultiva anul acesta suprafețe mult mai mari cu legume decît în 1958, pentru a asigura astfel o mai bună aprovizionare a orașelor și centrelor muncitorești. In prezent în numeroase regiuni se fac intense pregătiri în vederea obținerii unor recolte sporite de legume. Iată cîteva exemple.

In regiunea București

Anul acesta, în regiunea București, se vor cultiva cu legume aproape 50.000 de ha., cu peste 2.000 mai mult decît în 1958. Aproape jumătate din această suprafață va fi irigată ceea ce va determina obținerea unor producții mari. In acest scop au și fost amenajate pentru irigat peste 12.100 de ha. Gospodăriile agricole de stat, de exemplu, au pregătit pentru irigat o suprafață cu peste 1.000 de ha mai mare decît era prevăzută în plan. Suprafețe importante au amenajat în vederea irigării și gospodăriile agricole colective și întovărășirile.

Cultivatorii din unitățile agricole socialist-cooperatiste au reparat aproape întreg utilajul în vederea irigării. De asemenea, în vederea pregătirii materialului săditor, ei au reparat o mare parte din răsadnițe, au construit altele noi și au început însămînțatul în răsadnițe.

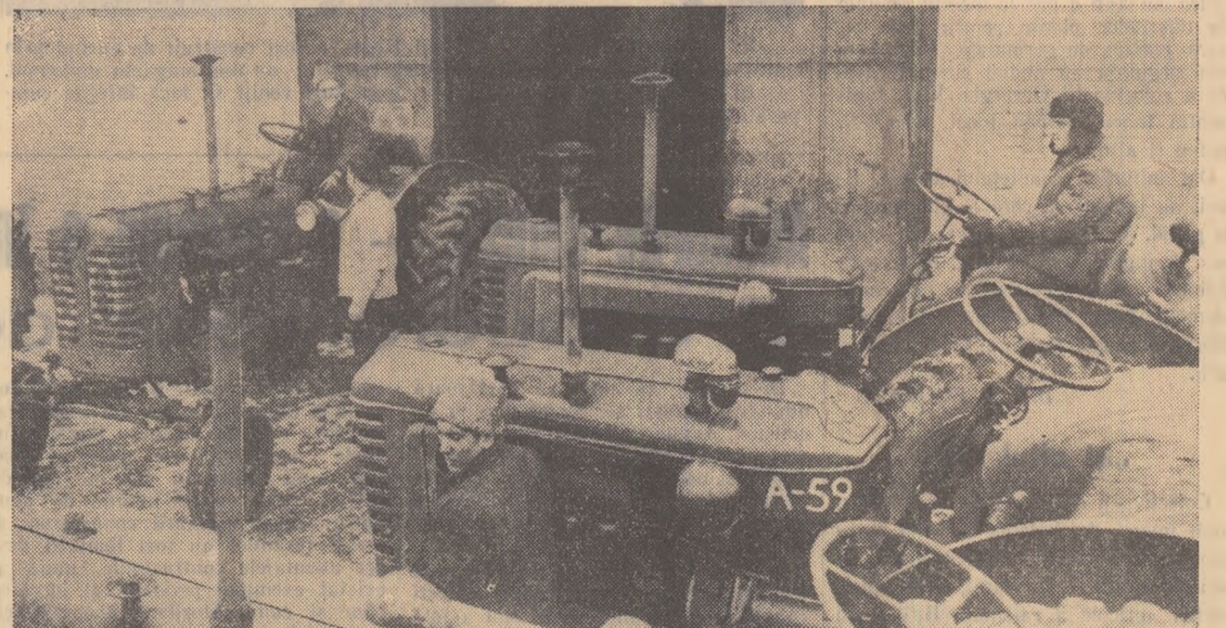
In regiunea Galați

Și în regiunea Galați se vor cultiva anul acesta suprafețe întinse cu legume și zarzavaturi. Cea mai mare parte a suprafeței ce se va cultiva cu legume va fi irigată.

Pentru buna desfășurare a lucrărilor și obținerea de producții mari, cultivatorii au reparat pînă zilele acestea 60.000 de m.p. de răsadnițe, au pregătit aproape 1.000 de tone de gunoi de grajd și au revizuit și reparat o mare parte din inventarul grădinăresc. Muncitorii de la gospodăriile agricole de stat „Dunărea" și „Barboși" au însămînțat cu legume timpurii 78 de ha.

In marile bazine legumicole ale Brateșului, Dunării și Siretului întreaga suprafață destinată legumelor va fi cultivată numai de unitățile aparținînd sectorului agricol socialist-cooperatist.

CU REPARAȚIILE PE TERMINATE

Repararea utilajului agricol se desfășoară cu intensitate și la gospodăria de stat Dragalina, regiunea București. Reparațiile s-au executat pînă zilele trecute în proporție de peste 95 la sută, atît la tractoare cît și la mașini agricole.

In fotografie: cîteva din tractoarele reparate ce sînt duse în remize unde vor fi stocate pînă la începerea muncilor de primăvară.

Pentru îmbunătățirea sistemului de îngrijire și reparare a parcului de mașini și tractoare

Cîteva observații

ANCHETA noastră

Transpunînd în viață sarcinile trasate prin documentele de partid, parcul de mașini și tractoare din S.M.T.-uri și gospodării de stat a crescut mult în ultimii ani, introducîndu-se totodată mașini moderne, universale și de mare productivitate. Menținerea în stare de funcționare a acestui parc de mașini necesită organizarea unui sistem de reparații adecvat, o mai justă profilare a unităților de reparații din cadrul M.A.S. și aprovizionarea ritmică cu piese de schimb de bună calitate, în sortimentele și cantitățile necesare și la un preț de cost cît mai redus. Tocmai aceste obiective sînt discutate în cadrul anchetei deschisă de ziarul „Agricultura Nouă".

Din discuțiile purtate la consfătuirea ce a avut loc la I.C.M.E.A. la începutul lunii noiembrie 1958 cu lucrătorii din S.M.T., gospodării de stat, centre mecanice și baze de aprovizionare, a reieșit, printre altele, că măsurarea actuală a duratei de funcționare între reparații nu este cea mai bună. De ce? Pentru că durata actualului ciclu exprimat în hantri nu reflectă starea tehnică reală a utilajului, și fiindcă indicii de transformare a unor lucrări agricole, transporturi etc., nu au fost stabiliți numai pe baza unui calcul energetic. Se știe că încă mulți coeficienți de transformare a diferitelor lucrări în hantri au fost stabiliți în mod cu totul arbitrar. La consfătuire, părerile au fost împărțite. Totuși cei mai mulți dintre participanți au fost de părere că sistemul de măsurare a ciclului de reparații prin consumul de carburanți este cel mai bun și se poate adapta în bune condiții și cu ușurință în unitățile noastre agricole de stat. De altfel, experiența de pînă acum a aplicării cu succes a acestui mod de măsurare a

I. LEȘEANU

(Continuare în pag. a 2-a)

Au început însămînțările de primăvară

Timpul prielnic din ultimele zile a permis ca pe ogoarele regiunii Constanța să înceapă însămînțările de primăvară. Astfel, la gospodăria agricolă colectivă Vadu, raionul Medgidia, unde lucrează brigada IX-a permanentă de tractoare de la S.M.T. Sibioara, a început ieri dimineață semănatul orzului de primăvară. Trei tractoare lucrează la discuit, iar alte două la semănat.

Și la gospodăria agricolă colectivă Corbu de Sus, unde lucrează brigăzile permanente a VII-a și a VIII-a, de sub conducerea tovarășilor Diaconu Gheorghe și Ciurea Ion, tractoriștii Iacomi Marin și Bondoc Mihai au pornit la semănatul mazărei.

Din prima zi de lucru s-au și însămînțat la Vadu 15 ha cu orz de primăvară, iar la Corbu de Sus 20 ha cu mazăre.

G. A. S. Storobăneasa a terminat reparațiile

Imediat după 1 februarie, mecanizatorii gospodăriei de stat Storobăneasa au terminat repararea mașinilor agricole. Printre altele ei au reparat 9 tractoare, 9 cultivatoare, 15 semănători de cereale și 42 de grape. La reparații s-au evidențiat mecanicii Cozma Marin, Nica Gheorghe și Cristina Marin. Cozma Marin și-a depășit zilnic norma cu 20 la sută fiind astfel, pe durata muncii de reparare a mașinilor, fruntașul stațiunii.

ION ALEXANDRU
corespondent

Măsuri în vederea sporirii producției de orez

• Recolte mari — venituri bănești însemnate. • Amenajarea orezăriilor noi și readucerea în cultură a celor vechi

• Agrotehnica, mijloc sigur de mărire a producției

In cadrul consfătuirii pe țară a cultivatorilor de orez care a avut loc de curînd la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" din Capitală au fost discutate pe larg, în lumina sarcinilor trasate de Plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 Noiembrie 1958, măsurile ce se impun în vederea extinderii suprafețelor cultivate cu orez și măririi producției la hectar. Printre aceste măsuri o deosebită importanță prezintă cele cu aplicabilitate imediată (care pot fi puse în practică chiar din anul acesta) și asupra cărora ne vom opri mai mult în cele ce urmează.

★

Cultura orezului a început să se dezvolte în țara noastră abia în anii regimului democrat-popular. Sprijinul substanțial și multilateral acordat atît gospodăriilor de stat cît și țăranilor muncitori, a făcut ca această prețioasă plantă să ocupe an de an suprafețe tot mai întinse. O importanță hotărîtoare a avut-o trecerea culturii orezului la sfîrșitul anului 1948 sub regimul de contractare. In felul acesta au fost create largi posibilități pentru ajutorarea cultivatorilor în primul rînd a unităților agricole cooperatiste, acordîndu-li-se credite, utilaj perfecționat, semințe, îngrășăminte, prețuri stimulatorii de valorificare a producției.

Datorită acestor avantaje s-a înregistrat un salt simțitor în dezvoltarea culturii orezului. Incepînd din 1948 în decurs de numai patru ani suprafețele ocupate cu această plantă au crescut de la 7.800 ha. la aproape 21.000 de ha.

Luînd cuvîntul la consfătuire numeroși colectiviști și întovărășiți au arătat că sistemul de contractare este deosebit de avantajos pentru ei. Folosind cu chibzuință ajutorul acordat de stat ei obțin anual producții sporite de orez și însemnate venituri bănești.

„In 1958 — a spus tov. Nicolae Șerban — vice-președintele gospodăriei colective „Kirov" din Țăndărei, regiunea Constanța, de pe fiecare din cele o sută de ha. cultivate cu orez am strîns în medie cîte 3.865 kg. In schimbul recoltei bogate predate statului pe bază de contract, am primit 960.000 de lei. Din cei 15 lei împărțiți (în afară de produse) la fiecare zi-muncă, 8 lei au fost aduși numai de cultura orezului. Incurajați de rezultatul obținut ne-am hotărît să mărim anul acesta suprafața cultivată cu orez la 180 ha. și să scoatem la ha. în medie 4.000—4.500 kg.".

Rezultate asemănătoare au fost dobîndite și de colectiviștii din comuna Sînnicolaul Mare, regiunea Timișoara, de întovărășiții din satul Seleuș, Oradea ș.a.m.d.

★

Necesitățile lichidării importului și cerințele crescînde ale nevoilor populației impun să se realizeze în scurt timp sporirea considerabilă a producției globale de orez. Aceasta se va face atît prin extinderea suprafeței cultivate cît și prin mărirea recoltei la ha.

In anul acesta suprafața cultivată cu orez pe țară trebuie să ajungă la cel puțin 30.000 de ha. Mărirea suprafeței va fi realizată atît prin amenajarea de noi orezării cît și prin readucerea în cultură a celor părăsite. **Din cele 30.000 de ha., 14 000 de ha. reprezintă orezării aflate în producție în 1958 și care vor fi menținute în cultură și în anul acesta. Restul de 16.000 de ha. trebuie amenajate și reamenajate în iarna și primăvara anului acesta.**

Volumul mare de noi amenajări ce trebuie executate pînă la începerea campaniei de cultură a orezului, impune în primul rînd grăbirea identificării terenurilor ce vor fi cultivate cu această plantă. Nu trebuie uitat că întîrzierea cu alegerea terenurilor respective împiedică încheierea din vreme a contractelor de cultură, întocmirea proiectelor și executarea lucrărilor de amenajare.

Terenurile destinate noilor orezării trebuie să fie așezate în zonele favorabile culturii orezului, să aibă alimentarea cu apă și evacuarea ei asigurate. Este necesar să se excludă de la amenajare terenurile frămîntate care cer deplasări mari de terasamente, într-un cuvînt amenajări foarte costisitoare. In această privință exemplul gospodăriei de stat Ceala — regiunea Timișoara — este destul de edificator. Aici, terenul propus pentru amenajare în acest an prezintă mari denivelări, costul lucrărilor depășind 15.000 de lei per hectar.

Lucrările consfătuirii au arătat că pe teren se fac și alte greșeli grave în alegerea terenurilor noilor orezării. Astfel în lunca Dunării, la Tîmburești pe Jiu, și în alte părți a fost propusă cultivarea orezului pe terenuri supuse inundațiilor, fără să se ia măsuri pentru îndiguirea și desecarea lor. Nu este recomandabilă cultivarea orezului nici pe pămînturile prea permeabile care au pierderi foarte mari de apă.

O sarcină principală revine unităților de proiectare și specialiștilor care lucrează în acest sector. Ei trebuie să dovedească mai mult spirit de răspundere, să fie legați de realitățile de pe teren, pentru a elabora proiecte ușor de pus în practică, puțin costisitoare și corecte din punct de vedere tehnic. La consfătuire s-a arătat printre altele că degradarea și slaba productivitate a unor orezării se datoresc uneori și anumitor greșeli de proiectare care puteau fi evitate.

In ceea ce privește amenajarea noilor orezării s-a subliniat necesitatea executării unor lucrări sistematice, cu mare durată de folosire, concepute pentru cultura orezului în asolament și care să poată fi executate la un preț de cost scăzut. Este nevoie să se țină seama și de dimensionarea cît mai potrivită a parcelelor, de introducerea pe scară largă a mecanizării lucrărilor, de asigurarea alimentării și evacuării apei în fiecare parcelă, etc. După aceste principii au fost în bună măsură organizate orezăriile gospodăriilor de stat Chirnogi, Fundeni și altele, care deși de multă vreme în producție dau rezultate destul de bune.

★

Consfătuirea a scos în evidență faptul că există în unele părți ale țării orezării vechi părăsite sau amenajate rudimentar. Acestea din urmă dau producții scăzute și de calitate inferioară fiind scoase treptat din circuitul agricol. Astfel la gospodăriile de stat Frumușica-București, Luciu-Giurgeni, regiunea Constanța, „Berea Barbu" regiunea Galați și altele se întîlnesc orezării unde sistemul de evacuare a apei a fost defectuos executat sau lipsește cu desăvîrșire, fapt care a adus la înmlăștinirea terenului, la acoperirea lui cu vegetație de baltă. In alte locuri, sărăcirea pămîntului și distrugerea structurii lui, terenul prea permeabil, lipsa de întreținere a lucrărilor de amenajare, lipsa de apă sau așezarea într-o zonă nefavorabilă duc de asemenea la exploatarea nerațională și scoaterea din cultură a unor orezării.

Pentru amenajarea și reamenajarea orezăriilor vechi (atît a celor părăsite cît și a celor cu defecțiuni) nu se pot da rețete generale. Măsurile trebuie stabilite diferențiat, ținîndu-se seama de cauza care a dus la scoaterea din producție, de starea de degradare a orezăriei, ș.a.m.d.

Ca lucrări imediate, de îndată ce timpul permite trebuie trecut la refacerea și completarea canalelor de alimentare și de evacuare, la nivelarea parcelelor înainte de semănat etc. Nu trebuie uitat însă că pentru a se obține în anii următori o producție de orez din ce în ce mai bună, este necesar să se treacă la organizarea sistematică a vechilor orezării.

★

Orezul cultivat în mod științific răsplătește din plin munca depusă. Mărturie stau producțiile bune obținute de unele unități agricole de stat și cooperatiste. Printre ele se numără gospodăria agricolă de stat Urziceni-București — unde producția medie a atins anul trecut 4720 kg. la ha., iar pe o parcelă de 12 ha., 7.000 de kg. la ha. — gospodăriile colective din comunele Izbiceni și Bîrza, regiunea Craiova (4.250 kg. la ha) și altele.

Privită în general însă, recolta medie de orez pe țară s-a menținut în ultimii ani scăzută, sub posibilități. **Lucrările consfătuirii au scos în evidență faptul că în anul acesta trebuie făcută o cotitură serioasă în mărirea producției la ha. S-a subliniat**

Ing. N. FLORIAN

(Continuare în pag. 3-a)

Un nou laborator veterinar

De curînd în Timișoara a fost dat în folosință un laborator veterinar care deservește unitățile agricole socialiste și gospodăriile țăranilor muncitori individuali din întreaga regiune.

In fotografie: Un aspect din timpul lucrului în laborator.

Se extinde cultura florii-soarelui

O dezvoltare corespunzătoare va lua cultura florii-soarelui în gospodăriile agricole colective din regiunea Constanța. Ele vor însămînța în 1959 cu această plantă 36.500 ha. teren. Aceasta înseamnă o sporire a suprafeței față de anul trecut, cu aproape 3.500 ha.

O extindere și mai mare va înregistra cultura florii-soarelui în gospodăriile agricole de stat din această regiune. Față de suprafața de 2.600 ha. însămînțată în 1958, anul acesta suprafața destinată culturii florii-soarelui va crește pînă la 10.000 ha.

Pentru a obține o producție sporită de ulei, gospodăriile agricole socialiste din regiunea Constanța au prevăzut ca întreaga suprafață de teren să fie însămînțată numai cu soiul VNIIMK.

★

Gospodăriile agricole colective din raionul Roșiori, regiunea București, vor cultiva în acest an cu floarea-soarelui peste 250 ha. teren. Față de cît s-a însămînțat în 1958 suprafața destinată acestei culturi va crește în acest an cu aproape 100 de ha.

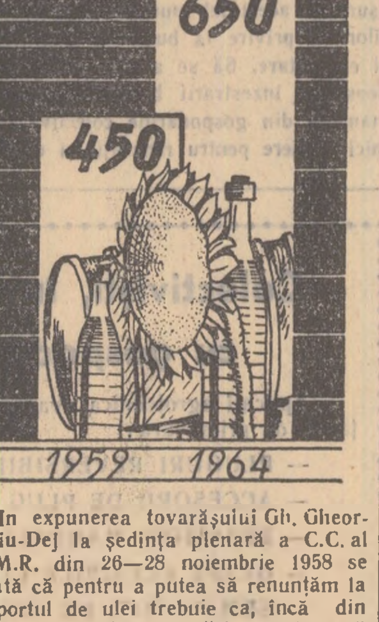
Pe SCURT

● In anul trecut, brigada I de cîmp a gospodăriei colective „Libertatea" din comuna Gildău, raionul Fetești, a obținut de pe o suprafață de 26 de ha cultivată cu floarea-soarelui o producție de 48.600 kg, adică peste 1.850 kg la ha. In afară de cele 3 prașile aplicate în timpul vegetației, o lucrare care a contribuit în bună măsură la obținerea acestei producții a fost și polenizarea artificială suplimentară. In anul acesta gospodăria colectivă din Gildău va cultiva cu floarea-soarelui circa 150 de hectare.

● 1.840 de kg de floarea-soarelui în medie la hectar a obținut anul trecut gospodăria colectivă „23 August" din comuna Tîrgșorul Vechi, raionul Ploești. Incurajați de aceste rezultate colectiviștii au hotărît să extindă anul acesta cultura florii-soarelui pe 18 ha și s-o irige. Producția planificată de ei pentru anul acesta este de 2.000 kg în medie la ha; ea va fi vîndută în întregime statului.

● Cultivînd floarea-soarelui pe o suprafață de 100 de ha, gospodăria colectivă „Partizanul Roșu" din comuna Independența, raionul Galați, a obținut în 1958, cu toate condițiile nefavorabile de climă, o producție medie de peste 1.100 kg la ha. Veniturile frumoase aduse de această cultură i-au determinat pe colectiviști ca, în adunarea generală ținută pentru aprobarea planului de producție, să hotărască să însămînțeze cu floarea-soarelui în primăvara anului acesta 150 de ha. Pentru a obține o producție și mai mare la această cultură membrii gospodăriei colective au decis să semene numai sămînță din valorosul soi VNIIMK.

FLOAREA SOARELUI
CREȘTEREA PRODUCȚIEI
(ÎN MII TONE SEMINȚE)

In expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la ședința plenară a C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 se arată că pentru a putea să renunțăm la importul de ulei trebuie ca, încă din acest an, agricultura țării noastre să producă circa 450.000 tone de semințe de floarea soarelui, ajungînd ca în 1964 să producem circa 650.000 tone, cantitate care satisface pe deplin cerințele crescînde de consum ale populației.

IN MAREA FAMILIE A COLECTIVIȘTILOR

Zilele trecute mă aflam la Slobozia. Printre altele îmi propusesem să adun date și pentru un reportaj despre o întovărășire agricolă puternică, cu oameni harnici, unde muncile se efectuează în comun...

— Dacă doriți să vizitați o întovărășire bună sînt de părere să mergeți în comuna Muntenii Buzău — mi-a spus tov. Tonca Constantin, șeful secției agricole a raionului. Aveți ce scrie, completă el zîmbind...

In ziua aceea nu am putut să mă duc într-acolo. A doua zi însă, împreună cu tov. Ștefan Ghițoiu, prim secretar al comitetului raional de partid, și cu tov. Toma, instructor al comitetului regional de partid, am plecat cu o mașină către Muntenii Buzău. După cîteva ore de drum, mașina părăsi șoseaua, o coti la dreapta și intră în sat.

Pe uliți, grupuri de țărani muncitori discutau și fumau voioși. Mașina se opri în fața gospodăriei colective.

Deși nu era sărbătoare și nici vreo adunare populară, mă uimi mulțimea de oameni care se afla la sediul gospodăriei. Contabilul, casiera colectivei și secretarul sfatului popular nu mai pridideau cu înregistrările și numerotatul hîrtiilor, iar oamenii, gălăgioși, se felicitau.

Mirat mă uit la tov. Dorobanțu Ion, președintele gospodăriei. El mi-a înțeles privirea și strîngîndu-mi cu putere mîna îmi spuse zîmbitor:

— La noi? Păi la noi e... cum să spun... Cotitura cea mare. La aceste cuvinte, cei din jurul nostru aprobară: „Așa e, tovarășe!"

Din discuțiile avute am aflat că familia colectiviștilor se mărea din oră în oră. Membrii celor cinci întovărășiri agricole din comună veneau grupuri-grupuri, bărbați și femei, cu cereri de înscriere în colectivă.

Unele întovărășiri ca „Brazdă Nouă" (180 familii cu peste 600 ha. teren), „23 August" (100 familii cu aproape 500 ha. teren) în frunte cu conducerile lor au venit și s-au trecut cu totul în gospodărie.

— Gheața au rupt-o unii membri ai întovărășirii agricole „Ilie Pintilie" care are 284 familii, peste 1.000 ha. teren — ne spune colectivistul Bîrlădeanu Nicolae.

Dacă ne referim numai la anul care a trecut, cu toate condițiile climaterice neprielnice, colectiviștii din Muntenii Buzău au realizat cîte 2.100 kg. porumb boabe, 1.570 kg. grîu, 16.000 kg. sfeclă de zahăr, 1.260 kg. ovăz la hectar, pe cînd întovărășiții numai cîte 1.600 kg. porumb, 1.200 kg. grîu, 8.000 kg. sfeclă de zahăr și abia 800 kg. ovăz la ha.

Acest lucru a făcut ca țăranii muncitori, membri ai întovărășirilor agricole, să vină cu toți în marea familie a colectiviștilor. Împreună, ogoarele lor vor putea fi lucrate mai bine, iar recoltele vor fi mai mari.

În timp ce mă aflam în vizită la colectiviștii din Muntenii Buzău și luam parte la „marea cotitură", cum se exprimase președintele, mi-a fost dat să trăiesc o clipă de adîncă emoție. Pe cînd toți ceilalți colectiviști, vechi și noi, erau veseli, bucuroși, rîdeau și povesteau, ceva mai la o parte Stan I. Dumitru ședea trist, abătut.

— Dar ce-ai, măi Stane, ți s-au înecat corăbiile? — glumi cu el Stoica Mihalache.

— Cum... mă Stoica, ție dacă ți-ar face frate-tu una ca asta n-ai fi trist? Auzi, tot satul vine la colectivă și el mai stă încă la gînduri.

Nu trecu nici o jumătate de oră și cineva anunță:

— Stane, vine, vine Gheorghe, frate-tău.

Lui Stan parcă nu-i venea să creadă. Doar trecuse pe la el azi dimineață și Gheorghe o ținea tot pe a lui: „mai aștept". Poate că vine numai să vadă ce-i pe la colectivă? — se întrebă el.

— Nu te supăra, Dumitre, glumi Stan Gheorghe către frate-său — de îndată ce păși pragul. N-am vrut să creadă lumea că m-ai adus tu în colectivă. Doar am și eu ochi să văd ce se întîmplă în sat. Și-apoi cum îți închipui că o să rămîn ultimul?...

Zicînd acestea, Gheorghe Stan scoase cererea din buzunar și i-o întinse președintelui gospodăriei. Dumitru, simțind că nu mai poate rosti măcar un cuvînt, se repezi și-l îmbrățișă pe frate-său.

Pe rînd toți cei prezenți îi strînseră cu căldură mîna lui Stan Gheorghe, care era cam al 700-lea, din cei peste 1.000 de întovărășiți din comună, care în ultimele două zile veniseră în rîndurile celor mulți, în colectivă.

De la Muntenii Buzău, am plecat fără să mai trec pe la vreuna din cele cinci întovărășiri. Am renunțat și la tema reportajului. Ce-i mai puteam întreba oare pe întovărășiți? Despre felul cum au muncit? Aceasta am putut-o constata singur. Numai obișnuința de a munci în comun și rezultatele văzute la colectivă le-au dat siguranță și încredere că gospodăria colectivă este un și mai mare izvor al belșugului și bunăstării.

ION GHEORGHIU

PENTRU FONDUL CENTRAL AL STATULUI

● DELENI-VASLUI. In luna ianuarie, țăranii muncitori din comună au încheiat contracte pentru livrarea către organizațiile economice de stat a 60 de bovine mari și 61 de porci. Tot în această lună, ei au predat la O.R.A.C.A. numeroase animale contractate în ultimele două trimestre ale anului trecut. Predînd fiecare cîte o pereche de boi în greutate de peste 1.000 de kg., Crăciun Șt. Gheorghe și Crăciun Șt. Ștefan au primit, primul 6.500 de lei, iar al doilea 6.250 de lei.

In comuna Deleni a fost îndeplinit planul de contractări și la cultura tutunului (Victor Vasiliu).

● STRUGURENI-BECLEAN. Intovărășitul Orban Atila este primul pe sat și comună la contractările de produse vegetale. El a contractat 3.500 kg. de cereale și floarea-soarelui. La ultimul produs — floarea-soarelui — el a contractat 2.500 de kg. Cu Orban Atila, întovărășirea „1 Mai" din Strugureni se mîndrește. (Fulviu Cotîrlă).

● LIȚA — TURNU MAGURELE. Centrul I.C.I.L. din comună a contractat în ultimul timp peste 10.000 litri de lapte. Livrarea masivă a laptelui contractat va începe în primăvară. Acum centrul primește în jurul a 500 litri de lapte pe zi. (Barbu Iosif).

● LASCUD — TIRNAVENI. Planul de contractare pentru cultivarea sfeclei de zahăr a fost îndeplinit în procent de 150 la sută. Totodată se continuă și contractarea cerealelor și a florii soarelui. In luna trecută au fost contractate aproape 9.000 de kg. de grîu și peste 9.000 de kg. de porumb.

Ca să obțină producții cît mai mari de cereale, țăranii muncitori continuă fertilizarea solului. Deputații comunali Ion Nistor și Teodor Camor sînt fruntași la transportul pe cîmp al îngrășămintelor naturale. (A. Seulean).

● DELURENI — SĂRMAȘ. In sat s-au contractat peste 30.000 de litri de lapte de vacă. Laptele este dus la punctul de strîngere. Dionisie Palfi, responsabilul acestui punct, îl transportă apoi la centrul de comună unde există un separator.

La centrul de preluare a laptelui treburile nu merg însă ca lumea. Insuficiența bidoanelor face ca o bună cantitate de lapte să nu poată fi preluată. Cetățenii consideră drept condamnabilă atitudinea I.C.I.L. Sărmaș care nu se îngrijește să fie bidoane în număr suficient, în vreme ce pe piața orașelor se simte nevoie de lapte. In același timp, ei se întreabă de ce nu s-a fixat în Delureni, centrul de prelucrare și preluare. Față de satul unde se află centrul, Delurenii predau o cantitate aproape dublă de lapte (A. Arieșan).

● SURDILA GAISEANCA, Galați. Cooperativa de consum din comună a încheiat contracte cu gospodăriile agricole colective „Viața Nouă" și „A cincea aniversare a R.P.R." pentru a cultiva: prima unitate 15 ha., iar a doua 12,50 ha. cu zarzavat. Cooperativa a pus la dispoziția gospodăriilor, contra plată, materialul lemnos și sămînța selecționată necesară grădinilor. (Gh. Jalbă).

Au predat cotele de carne și pe trimestrul II

Din momentul cînd scriu și pînă la sfîrșitul primului trimestru mai sînt 50 de zile, dar mulți dintre producătorii agricoli din comuna Bogdănița, raionul Bîrlad, au și predat integral cantitățile de carne ce le datorau drept cote obligatorii. Mă refer, firește, la cantitățile ce trebuiau predate în primele 3 luni ale anului. La 10 februarie planul trimestrial la predarea cotelor de carne era îndeplinit în procent de peste 80 la sută.

Fruntașii comunei, printre care se numără Ion Ciocîrlan, Visarion Mereuță, C. Nituc, au predat și carnea ce o datorau în contul trimestrului al doilea.

ION BOLIA
corespondent

Festivalul filmului la sate

Am văzut cu un an în urmă, într-un sat din regiunea Timișoara, un grup care străbătea ulițele purtînd o placardă pe care scria: „Cu toții să participăm la festivalul filmului pentru sate". Bineînțeles, că această acțiune nu era deloc izolată și venea să completeze anunțurile făcute prin afișe și stația de radioficare.

Cinematograful a devenit o prezență obișnuită în satele noastre. Industria romînească înzestrează anual cu aparate de proiecție sute de noi unități fixe și zeci de caravane cinematografice. De curînd toate comunele raionului Jimbolia au fost cinefícate. In curînd comunele raionului Sînnicolaul Mare vor avea toate cinematografe. Pînă la sfîrșitul anului colectiviștii din regiunea Timișoara vor cumpăra cu mijloace proprii 80 de aparate de proiecție.

Festivalul filmului pentru sate, organizat de Ministerul Culturii și Ministerul Agriculturii și Silviculturii între 15 decembrie — 31 martie a devenit tradițional. El are ca scop recunoscut să cuprindă în această perioadă sute de mii de spectatori din mediul sătesc într-un program judicios organizat, la care filmul artistic este însoțit cu cinste de documentarul și jurnalul agricol. Se urmărește deci deopotrivă o temeinică acțiune de culturalizare și de ridicare a nivelului de cunoștințe agro-zootehnice al populației sătești.

In etapa inițială, în regiunea Timișoara au fost cuprinse după un plan întocmit de o comisie regională, raioanele Pecica, Bozovici, Caransebeș, Ciacova, Jimbolia, Lipova și Lugoj. In total au fost mobilizate pentru această acțiune 37 de unități cu aparate pe bandă îngustă, 15 unități cu aparate de proiecție normale, plus 7 caravane cinematografice. In fiecare comună, în ziua deschiderii festivalului, au fost ținute cîte o scurtă conferință care explica însemnătatea politică a acestei acțiuni și totodată rezuma principalele probleme legate de transformarea socialistă a agriculturii. In unele comune, ca Păduireni, Ghilad, Liebling, au fost organizate expoziții agricole, iar după film, programe artistice. In comuna Păduireni din raionul Ciacova, după ce a fost prezentat documentarul „O gospodărie colectivă milionară" au urmat discuții cu privire la păstrarea avutului obștesc în gospodăria colectivă și despre căile măririi fondului de bază. Și în alte comune filmele prezentate au provocat discuții aprinse, au constituit imbolduri pentru o seamă de proiecte care vor duce la dezvoltarea avutului obștesc.

Preocupîndu-se cu seriozitate de această acțiune, Intreprinderea regională cinematografică a dat în circuit, în această perioadă, un însemnat număr de jurnale și filme agricole, cum ar fi „Lupta pentru mecanizarea agriculturii", „La ferma de oi", „Stupăritul", „Trei boli ale viței de vie", „Pesta porcină", „Creșterea viteilor", „Pentru îmbunătățirea producției de lînă", „Lucrări de iarnă" etc. Ca un exemplu putem arăta că la cinematograful sătesc din Zăbrani au fost prezentate în program în prima etapă a festivalului, pe lîngă obișnuitele filme artistice, filmele agricole: „Recoltarea mecanizată a porumbului" (17—21 decembrie) „Creșterea viteilor" (31 dec.—4 ian.) și „Porumbul".

La cinematograful sătesc din Liebling, spectatorii au vizionat în aceeași etapă documentarele agricole „Viața albinelor", „Pesta porcină", „Lucrări mecanizate la semănatul și îngrijirea porumbului" precum și un jurnal agricol.

Aceasta este într-adevăr o activitate mulțumitoare. Dacă adăugăm că numai în luna decembrie spectacolele au fost vizionate de 56.244 de spectatori, dintre care 26.000 cuprinși de caravanele cinematografice, înțelegem pe deplin utilitatea acestei acțiuni.

In momentul de față, în regiunea Timișoara, se desfășoară etapa a doua în care sînt cuprinse raioanele Arad, Sînnicolaul Mare, Reșița, Oravița, Făget, Orșova și Timișoara. Alte zeci de mii de spectatori pășesc pragul a 53 de cinematografe sătești sau așteaptă cu nerăbdare profilul cunoscut al caravanei cinematografice.

Participarea spectatorilor în acest an a depășit de acum cifrele înregistrate în anii precedenți. Acesta este semnul succesului de necontestat. La obținerea lui au contribuit deopotrivă buna organizare a comisiei regionale precum și conștiinciozitatea unor activiști culturali ca Lungeanu Mihai, șeful secției cinefícare din raionul Ciacova, Croitoru Constantin, și Higet Iosif, personalul caravanei nr. 1.

Popularizarea acestui festival prin postul local de radio și presă, difuzarea unui bogat material de agitație au fost alte cîteva măsuri bine gîndite care au contribuit la popularizarea festivalului filmului pentru sate, la succesul acestei importante acțiuni.

LUCIAN CURSARU

Cu sprijinul corpului didactic universitar

Corpul didactic al Institutului agronomic din Craiova sprijină cu însuflețire învățămîntul agrozootehnic de masă din regiune.
In fotografie: conferențiarul Opran Mircea predă o lecție la cercul agrozootehnic din gospodăria colectivă „Gh. Dimitrov" din comuna Bechet, raionul Gura Jiului.

Corespondenții despre învățămîntul agrozootehnic de masă

Un exemplu bun...

Cercul agrotehnic de la gospodăria colectivă Seimenii Mari, raionul Medgidia, este condus cu dragoste și pricepere de către tov. Veniamin Melnic, agronomul gospodăriei. Pînă la începutul lunii februarie lectorul predase colectiviștilor cursanți zece lecții. Intregul ciclu va fi predat pînă în primele zile ale lunii martie cînd colectiviștii vor începe lucrările în cîmp.

Insușirea temeinică a cunoștințelor predate a fost asigurată și de demonstrațiile practice pe care lectorul le-a făcut în timpul expunerea lecțiilor. Astfel, după ce a vorbit despre importanța folosirii la semănat a unei semințe corespunzătoare, fiecare dintre cursanți a pus la încolțit semințe ale diferitelor plante pentru a le încerca puterea de germinație. Cu deosebită sîrguință au audiat cursurile teoretice colectiviștii Gheorghe Vija, Constantin Iancu, Șerban Ionel, Dan N. Ștefan și alții.

Din inițiativa comitetului U.T.M. tinerii au început să care la cîmp gunoi de grajd. Au fost cărate aproape 600 de tone de îngrășămînt natural. In această acțiune s-au evidențiat cursanții utemiști Tufa Constantin, Lotreanu Marian, Anghel Grigore, Petcu Ioan și alții.

ILIE C. ZUGRAVU

...și altul rău

Colectiviștii de la noi au așteptat cu mult interes deschiderea cursului agrozootehnic. Bucuria le-a fost însă de scurtă durată. E adevărat, în scriptele secției agricole a raionului Bîrlad stă scris că la gospodăria colectivă „Vasile Roaită", adică la noi, de activitatea cercului agrozootehnic răspunde tov. Staniciuc, tehnician agronom al gospodăriei. Asta numai în scripte. Pentru că în realitate, după ce a ținut prima lecție, tehnicianul nostru s-a dezinteresat complet de activitatea cercului. Nu o dată cursanții i-au cerut să continue lecțiile, dar el nici gînd — amînă mereu. Colectiviștii întreabă, pînă cînd?

ION BOGESCU

UN NOU MAGAZIN UNIVERSAL

In comuna Tomerești, raionul Făget, a fost construit de curînd prin contribuția și munca voluntară a cooperatorilor un nou magazin universal.
In fotografie: un grup de țărani muncitori veniți să facă diferite cumpărături.

Ce fel de lucruri se vînd la Variaș...

Locuitorii comunei Variaș din regiunea Timișoara au pus umăr lîngă umăr și au construit o impunătoare clădire destinată să adăpostească un magazin universal. Cînd clădirea a fost gata și magazinul și-a deschis ușile, au dat buzna și cumpărătorii. Fiecare a cumpărat ce-i dorea inima. Colectivistul Poștbegel Francisc a cumpărat numai din raionul „textile" mărfuri în valoare de 939 de lei. Se vede că nu duce lipsa banilor. Wilwert Walter, muncitor la gospodăria de stat, a încercat la priză un aparat de radio „Balada". L-a găsit bun și l-a cumpărat plătind 1.150 de lei. Un alt aparat a fost cumpărat de îngrijitorul de porci Ion Hora. Colectivista Eva Muller și-a cumpărat o bicicletă, iar Francisc Kron și Francisc Gloser au dăruit soțiilor cîte o mașină de spălat rufe. In casa lui Mihai Braun calci acum pe covor de 1.500 de lei cumpărat de la cooperativă.

Astfel de lucruri cumpără astăzi colectiviștii și muncitorii agricoli din Variaș.

I. SBIRCIOG
corespondent

Adunările sătești — o expresie a înaltului democratism al cooperativelor de consum

In prezent, la sate, se desfășoară adunările sătești ale cooperativelor de consum. Adunările sătești din acest an sînt primele adunări ce se desfășoară după cel de-al III-lea congres al cooperației de consum, în condițiile cînd în fața cooperativelor de consum se pun sarcini mărite.

Una din problemele economice cele mai dezbătute în adunările sătești care s-au ținut pînă în prezent a fost problema contractărilor de produse agricole. In multe locuri, adunarea sătească a constituit prilejul pentru o mobilizare temeinică la îndeplinirea sarcinilor de contractare și achiziții. Și chiar în cadrul adunărilor au fost încheiate contracte pentru importante cantități de cereale.

Succesul acțiunii de contractare depinde însă de pregătirea ei din vreme. In regiunea Galați, de exemplu, adunările sătești au fost precedate de consfătuiri ale cooperatorilor pe circumscripții unde, între altele, s-a dezbătut pe larg problema contractărilor și achizițiilor. La aceste consfătuiri s-au contractat peste 6.000 tone de cereale și floarea-soarelui. De asemenea, la Șinca Veche, raionul Făgăraș, în zilele premergătoare adunării sătești s-au contractat 460 de tone de cartofi. Acolo unde înainte de adunările sătești membrii cooperatori și restul țăranilor au fost lămuriți despre avantajele contractuale, unde a existat exemplul personal al lucrătorilor și conducătorilor cooperativei, rezultatele n-au întîrziat. In adunarea sătească de la Benești, raionul Agnita, s-a hotărît contractarea a 85 de vagoane de cartofi; cooperatorii Șerban Ion, Iosif Bărbulescu, Vasiu Nicolae și alții au încheiat fiecare contracte pentru cîte zece tone și chiar mai mult.

Interesul țărănimii muncitoare pentru contractări îl dovedește și faptul că nu puține au fost adunările sătești în care cooperatorii au cerut mărirea sarcinei de contractare ce revine satului respectiv. Bunăoară, în cadrul discuțiilor purtate în adunarea sătească din comuna Măcrina, raionul Rîmnicul Sărat, membrii cooperatori au cerut mărirea sarcinei de contractare a florii-soarelui cu 15 tone, a grîului cu 25 de tone, a porumbului cu 30 de tone.

Recentul Congres al Cooperației a pus în fața unităților cooperatiste sarcina de a se gospodări în așa fel ca tot mai multe cooperative să ajungă în situația de a se autofinanța. In lumina acestei sarcini, adunările sătești se preocupă îndeaproape de problema îmbunătățirii situației economice a cooperativelor. Pe lîngă mărirea părților sociale la 100—150 lei, membrii cooperatori se oferă în adunări sătești să transporte voluntar mărfuri, să contribuie la construirea de noi localuri cooperatiste, să participe mai intens la viața cooperativei, să plătească, în cel mai scurt timp și integral, partea socială. In multe adunări membrii cooperatori au cerut delegaților aleși pentru adunarea generală să ceară insistent autofinanțarea cooperativei, arătînd că ei sînt dispuși să dea tot sprijinul pentru aceasta.

Adunările sătești de la început de an sînt mijlocul cel mai eficace pentru mobilizarea membrilor cooperatori în ducerea la îndeplinire a sarcinilor care stau în fața cooperativei. De aceea conducerile cooperativelor și consiliile sătești trebuie să le acorde cea mai mare atenție. Adunarea sătească este o acțiune statutară. Cu acest prilej fiecare membru cooperator are dreptul și datoria să-și spună părerea despre toate problemele care privesc cooperativa, are posibilitatea să-și dea contribuția la îmbunătățirea muncii cooperativei.

Fiecare membru cooperator și activist din cooperație trebuie să simtă că în acest an în fața adunărilor sătești stă răspunderea de a contribui din plin la traducerea în viață a hotărîrilor celui de-al III-lea Congres al cooperației de consum.

I. MICU

Al. I. STEFĂNESCU: Să nu fugi singur prin ploaie

Roman — Editura Tineretului

Viața zbuciumată a copiilor exploatați în chip sălbatic de diverși capitaliști preocupă în chip statornic pe autorul romanului „Să nu fugi singur prin ploaie".

In volumul său de nuvele „Omul de pe catarg" am făcut cunoștință cu băiețașii aceia palizi, înfometați și înfrigurați care prind acum contur amplu în paginile cărții de față.

I-am întîlnit cu toții pe acești pui de oameni, pe „covrigarii" prost hrăniți, prost îmbrăcați, cu ochii sticlind de inaniție, străbătînd orașul ca să-și vîndă marfa. Erau obligați de patron, de sinistrul Lică Postolache, să vîndă repede și mult — iar banii să-i aducă lui, stăpînului.

I-am văzut în orînduirea veche și i-am întîlnit în cartea lui Al. I. Ștefănescu în epoca începuturilor de făurire a lumii noi, cînd stafiile mai încercau încă să tulbure apele.

Un personaj respingător ca Lică Postolache se zbate, ajutat de elemente descompuse din societatea capitalistă, să supraviețuiască. Sîntem după al doilea război mondial. Fascismul a fost zdrobit, țara cunoaște alt climat. Dar în vremea asta, a înnoirilor, dușmanii progresului mai încearcă să se mențină, să-și continuie existența lor nesănătoasă, provocatoare.

Lică Postolache e un prototip al acestor indivizi. (Indivizi definitiv osîndiți de istorie).

In afară de afacerile necurate pe care le învîrtește împreună cu cineva care-i seamănă (șoferul Mielu) Lică Postolache cîrmuiește și acel cîrd de copii, orășeni și săteni, obligați să-i vîndă covrigii.

Unul din aceștia, gonind prin ploaie, nu poate rezista condițiilor grele în care e nevoit să trăiască: subalimentat, golaș, răcește și își dă sfîrșitul. Alții se luptă vitejește cu asprimile existenței și nu se lasă biruiți. Așa, de pildă, Marin care își dă seama că trebuie să acționeze împotriva exploatatorului, în acea epocă de primenire a țării, demască pe exploatatorul Postolache și astfel, mizeria copiilor covrigari ia sfîrșit. Ei se încadrează ca ucenici într-o fabrică — se integrează, adică, vieții celei noi.

Incheind, se cuvine să subliniem măestria cu care scriitorul știe să dea viață tumultului interior al copiilor, să realizeze psihologia lor cu toată autenticitatea, măestria cu care conduce acțiunea, reconstituind în mod realist personaje și evenimente semnificative.

Romanul lui Al. I. Ștefănescu este, fără nici o îndoială, o carte valoroasă, educativă, o realizare a literaturii contemporane.

I. P.

Creșterea și îngrijirea mieilor în primele luni de la naștere

Imediat după naștere, mielul se curăță de mucozități apoi se lasă să fie lins de mama sa. In cazul cînd oaia nu vrea să-și lingă mielul, acesta va fi fricționat cu un șomolog de paie uscate pentru a-i pune sîngele în mișcare. Spre a-și potoli setea, oaia se va adăpa acum cu apă călduță. Inainte de supt, este bine să se facă toaleta ugerului, mulgîndu-se primele picături de lapte într-un vas aparte.

Atunci cînd oaia nu lasă mielul să sugă, aceștia se vor închide într-o boxă separată, pentru a se obișnui cu el. Spre a evita eventualele îmbolnăviri, din cauza prisosului de lapte, oile vor fi mulse pînă cînd mielul întremat suge tot laptele. Cînd mieii rămîn fără mamă, aceștia se vor hrăni în mod obligatoriu cu laptele de la oi doici, care au fătat în același timp. Pentru alăptarea mieilor orfani, se mai poate folosi și laptele de vacă încălzit la temperatura de 38—39° C. De regulă, în primele zile, mieii se vor alăpta de cîte 4—5 ori pe zi, apoi treptat, se va rări numărul de supturi încît la vîrsta de 3 săptămîni aceștia se vor alăpta numai de 2 ori.

De la această vîrstă, mieii pot primi în hrană și alte nutrețuri. Pe lîngă uruieli de concentrate (orz și ovăz), săruri minerale; cretă, făină de oase și sare acestora li se va da și fînuri de calitate.

Rația de nutrețuri concentrate date în hrana mieilor se va mări treptat încît la vîrsta de o lună aceștia primesc cîte 70—100 g. uruieli de concentrate zilnic. De la vîrsta de 9—10 săptămîni mieii primesc în rație cîte 150 g. uruieli, iar la înțărcare cîte 200—300 gr.

O dată cu trecerea la consumul de fîn sau concentrate, mieii vor fi adăpați ca și oile adulte, primind totodată și sare bulgăre pentru lins. După vîrsta de 2 luni de zile, pe lîngă aceste nutrețuri se mai poate administra mieilor și nutrețuri suculente ca de exemplu: sfeclă și morcovi furajeri, cîte un kg. pe zi.

Ințărcarea mieilor se face de regulă în turmele de exploatare în jurul vîrstei de 3 luni, iar în cele de prăsilă la 3 luni și jumătate, patru luni. Pentru a nu suferi în creștere, înțărcarea mieilor se va face treptat, timp de 5—6 zile. Berbecuții, care nu se opresc pentru prăsilă, se vor castra la vîrsta de 4 săptămîni, crescîndu-se ca batali pentru lînă și carne.

Ing. S. OPRESCU
de la Institutul agronomic „N. Bălcescu"

Cîteva observații

(Urmare din pag. 1)

ciclului de către mecanizatorii din R. D. Germană și R. P. Bulgaria a arătat că el prezintă o serie de avantaje față de modul de măsurare în hantri. Printre aceste avantaje se pot aminti: exprimarea corectă a gradului de uzură al tractoarelor în funcție de solicitarea efectivă, independent de felul lucrărilor; simplificarea controlului; excluderea necesității zonării ciclurilor în funcție de sol, climă etc. Dar despre aceste probleme s-au ocupat mai pe larg alți tovarăși în cadrul prezentei anchete. Cred că este bine să facem însă unele observații cu privire la introducerea în unitățile noastre a acestui nou mod de măsurare a ciclului de reparații, observații care au reieșit din discuțiile purtate de numeroși participanți la consfătuirea de la I.C.M.E.A.

In acest sens, pentru ca sistemul de măsurare a ciclului prin consumul de carburanți să devină un factor activ în ridicarea productivității muncii și reducerii prețului de cost, este necesar ca Ministerul Agriculturii și Silviculturii, prin organele sale de resort, să ia o serie de măsuri. Astfel, S.M.T.-urile și gospodăriile de stat ar trebui să fie dotate cu întreg utilajul necesar efectuării reparațiilor la tractoare, întrucît în prezent în atelierele unităților nu se pot respecta jocurile de montaj (date prin minimele tehnice), neexistînd aparatura de control necesară. Să se stabilească ce anume repere este rentabil a se recondiționa, atît la tractoare cît și la mașini agricole, fixîndu-se totodată prețuri fixe la recondiționări, valabile pentru toate unitățile care recondiționează piese de schimb și ansamble. Este de asemenea necesar ca mașinile ce vin prin dotare să fie însoțite de notițele tehnice pentru a se ușura în acest fel munca mecanizatorilor cu privire la buna lor îngrijire și exploatare. Să se acorde o atenție deosebită înzestrării brigăzilor permanente din gospodăriile colective cu mici ateliere pentru reparații și remize, pentru adăpostirea utilajului, atît prin posibilități locale cît și cu unele credite. In scopul deservirii cît mai bune a brigăzilor de tractoare în teren, ar fi bine ca unitățile să fie dotate pe lîngă atelierele mobile S.R.-101, și cu ateliere mobile mai mici pentru înlăturarea defecțiunilor ușoare. Trustul Centrelor Mecanice ar trebui să profileze, în afară de C. M. Codlea, și alte centre mecanice pentru a rectifica și trata arborii-motor, pentru a se face economii de timp și bani. In scopul desființării campaniilor de reparații, este riguros necesar ca centrele mecanice să asigure aprovizionarea unităților de exploatare cu motoare de rezervă și subansamble recondiționate în cantități suficiente și la timp. In sfîrșit, față de introducerea noului sistem de măsurare a duratei de funcționare între reparații, ar fi bine ca și actualul normativ de piese de schimb și materiale să fie modificat în așa fel încît noul normativ să asigure în condiții optime cerințele exploatării și întreținerii parcului de mașini și tractoare.

FOILETON: ARĂTĂRI ȘI GRĂSUNI

Multă vreme am crezut că substantivul „grăsun" este denumirea unui patruped, ceva între purcelul de lapte și porcul în toată firea. Așa ați crezut și dumneavoastră? Să nu mai credeți! Am argumente zdrobitoare cu care vă voi demonstra eroarea. De fapt, argumentele nu-s ale mele. Descoperitorul lor e directorul Intreprinderii economice raionale Zeletin, om tare modest care, tocmai de aceea, mi le-a încredințat mie spre expunere. O fac cu plăcere cu o singură condiție: toate aplauzele și felicitările să-i fie adresate în întregime lui.

Să începem cu începutul. In curtea morii din Podul Turcului a intreprinderii sus amintite sînt adăpostiți — iertați-mi expresia! — în niște cotețe, 60 de porci. (Denumirile ființelor sînt improprii, dar să le folosim provizoriu pînă lămurim lucrurile). Mai departe. In curțile lui Mardare Gheorghe, morarul, Lihor, responsabilul îngrășătoriei de porci de la moară (îmi cer din nou scuze pentru „îngrășătorie"!) precum și a unei anume Ștefănescu, responsabilă la un chioșc al morii, sînt de asemenea porci. Nu 60 — doar vreo 10-12 luați unul peste altul.

Pentru a demonstra mai departe vă rog să țineți seama de felul cum sînt dispuse forțele. Tot acum trebuie spus că singurul motiv pentru care Ștefănescu îngrijește porci se datorește situației sale de salariată a intreprinderii economice. In virtutea acestui drept are și datorii. Principala îndatorire — să aibă grijă de porcii directorului al cărui nume îl vom reține abia acum: Gheorghe Docan.

Atenție, încep argumentele pentru grăsun și contra grăsun!

Cele 60 de încă ființe, aflate în cotețele de la moară, primesc zilnic 60—70 de kg orz. O socoteală fulger arată cam un kilogram — un kilogram și 16 grame orz de fiecare nenorocit. Atît și nimic mai mult! „Să lăsăm mila! Pînă cu vreo lună în urmă nu primeau nici atît" — se zice că ar fi răspuns directorul la observația unor nepoftiți care, în loc să-și macine grăunțele aduse la moară, ascultau concertul dezlănțuit al nesătulelor porcine. Tot niște guri rele spun că pentru a dovedi dreptatea directorului gospodar, intră din cînd în cînd în cotețele nerecunoscătorilor un om fără înfățișare de măcelar. Animalele recunosc îngrozite pe Lihor — responsabilul. Ploaia de ciomege dată cu sete pe spinarea animalelor înfometate le potolește pentru un timp încercările muzicale. In timp ce lovește, Lihor pune, icnind, și întrebări: „ai mei de ce nu țipă, da' ai tovarășului director, da' ai lui Mardare, ai?"

Intrebarea e, să recunoaștem, dintre cele mai necuviincioase pentru că nu s-a văzut porc care, dacă nu-i bolnav sau din cale afară de mofturos, să mai facă gălăgie cînd burta îi e plină. Dar așa-i Lihor, îi place să pună întrebări!

De luni de zile responsabilul pune asemenea întrebări porcilor, proprietatea intreprinderii. De luni de zile aceștia nu răspund, continuînd să guițe. Și în timp ce ei guiță de te asurzesc, porcii aflați în curțile mai marilor intreprinderii se rotunjesc, ochii li se îneacă tot mai mult în grăsime, iar stăpînii îi privesc cu desfătare: „ce mai șunci, ce mai cotlete!"

Să încheiem. Deși de aceeași vîrstă, viețuitoarele din cotețele morii sînt cam de patru ori mai puțin grele decît cele aflate în „proprietate personală". Grăsuni, da! Dar care dintre ei? Cei de la moară au făcut praf cotețele — au ros scîndura. Ați mai pomenit slănină din scînduri? Dar cei ai directorului, ai morarului și ai responsabilului? Ăștia mai zic și eu grăsuni! Ce mai șunci, ce mai cotlete o să iasă!

Acum sînt de părere să urmeze aplauzele. Repet, ele se cuvin directorului. Lui în primul rînd, dar și celor doi subalterni.

Ce mai aplauze, ce mai felicitări, li se cuvin!

TEOHARI OPREA
(după o scrisoare de la N. HORINCEANU)

Crește puterea economică a întovărășirilor agricole

In anul 1958, numărul întovărășirilor cu fond de bază din regiunea Iași a crescut de la 313 la 697, iar valoarea fondului de bază a sporit de la 471.679 la 1.765.327 lei, ceea ce reprezintă o creștere de 3,7 ori.

Intovărășirile agricole din raionul Vaslui și-au mărit fondul de bază de la 68.580 de lei la 437.975 lei, cele din raionul Negrești de la 56.622 lei la 328.857 lei.

Din fondul de bază, întovărășirile și-au procurat animale de muncă și de producție în valoare de 58.322 lei, mașini și unelte agricole în valoare de 429.503 lei, au ridicat construcții, în special magazii pentru cereale pentru care au cheltuit 63.922 lei.

Intovărășirea Hoci din raionul Pașcani, de exemplu, a cumpărat din fondul de bază 20 de oi, iar întovărășirea din Lespezi, raionul Pașcani, 32 de oi.

GORNICIOIU DUMITRU
corespondent

In plină dezvoltare

Cînd am ajuns la Rast era seară. La sfatul popular am întîlnit un grup de oameni. Printre ei se afla și tov. Dolcan Dumitru — secretarul organizației de partid. De la el am aflat în seara aceea multe lucruri care fac cinste răstenilor. Foștii argați și dijmași pe moșiile boierești au devenit astăzi oameni liberi și stăpîni pe soarta lor.

„Aici, la Rast, pe locul unde huzurea altădată boierul, a luat ființă acum cîțiva ani o gospodărie colectivă. Atunci erau doar 29 de familii și gospodăria deținea o suprafață de numai 66 hectare. Au încercat colectiviștii să-i convingă și pe alții pentru a intra în colectivă, dar oamenii se lăsau greu. La prima recoltă a colectiviștilor s-au limpezit însă lucrurile. Cele peste 3.000 kg. de porumb boabe și 2.000 kg. grîu obținute la hectar de pe ogoarele gospodăriei colective au întrecut toate așteptările. Magaziile colectiviștilor deveniseră neîncăpătoare. Și așa, an de an, munca în comun a dat roade.

In 1958, cu toată seceta care a bîntuit prin partea locului, colectiviștii au realizat producții care au întrecut cu mult pe cele realizate de țăranii cu gospodării individuale. La porumb, de pildă, producția a fost de 2.330 kg., iar la grîu de 1.350 kg. la hectar.

Din bălți, care odinioară erau ale boierului și unde nu îndrăzneai să arunci undița, colectiviștii au făcut un izvor de belșug. Numai în anul trecut ei au pescuit și au vîndut statului pește în valoare de peste 500.000 lei.

O deosebită atenție au acordat membrii acestei gospodării dezvoltării creșterii animalelor. La început, gospodăria n-avea nici porci, nici vaci, nici păsări. Astăzi ea posedă 450 capete ovine, 15 vaci de lapte, 103 porci și peste 400 păsări. Măsurile luate în ceea ce privește creșterea porcilor în baltă și folosirea cu chibzuință a celor 250 ha. de baltă, primită recent pentru exploatare, ne îndreptățesc să credem că gospodăria va obține noi succese pe tărîmul dezvoltării sectorului zootehnic. Din vînzarea către stat a produselor animale, gospodăria a încasat anul trecut peste 60.000 lei.

Colectiviștii au acordat atenția cuvenită și măririi fondului de bază. Dacă la înființare, fondul de bază era de 100.000 lei, astăzi e de 700.000 lei.

Odată cu creșterea averii obștești, au sporit simțitor și veniturile colectiviștilor. De pildă, anul trecut s-au repartizat pentru fiecare zi-muncă 6,2 kg. grîu, 5 kg. porumb și 35 lei. Unii colectiviști ca Petre Nacu, Florea Alicu, Tănase Screciu și alții au primit numai bani peste 13.000 lei fiecare, în afară de mari cantități de produse.

Rezultatele obținute de colectiviști au atras pe drumul muncii în comun și alți țărani muncitori cu gospodărie individuală din comună. Astfel, gospodăria colectivă „Drumul Socialismului" din Rast, raionul Băilești, primește în fiecare zi noi membri. Numai cu cîteva zile în urmă, adunarea generală a colectiviștilor a luat în discuție și aprobat cererile de intrare în colectivă a 115 familii de țărani muncitori care au adus în gospodărie 385 ha. pămînt. In urma acestui eveniment, gospodăria numără 418 familii și are o suprafață de 1.555 ha. Alte 120 de cereri de înscriere în gospodărie urmează a fi luate în discuție de adunarea generală a colectiviștilor. In felul acesta, țăranii muncitori din Rast dovedesc prin fapte hotărîrea lor ca în primăvara acestui an să lucreze cu toții în marea familie a colectiviștilor.

CAROL BORA
corespondent

Gospodăriile agricole de stat din raionul Rupea mari producătoare de carne

Prevederile consfătuirii de la Constanța arată că în fața oamenilor muncii care lucrează în agricultură se pune sarcina de a ajunge în cîțiva ani la o producție anuală de cel puțin 1.300.000 de tone de carne din care 600.000 de tone de carne de porc, 25.000.000 de hl. de lapte de vacă și 34.000 de tone de lînă. In lumina acestor prevederi gospodăriile agricole de stat din raionul Rupea trebuie să ajungă în acest an la 874 de bovine din care vaci cu lapte 315. La suta de hectare vor reveni opt capete. La porcine se va ajunge la 1.557 de capete (din care scroafe fătătoare 258), iar la ovine la 11.808 capete (din care oi mame 7.873). Raportat la suta de ha vor reveni 35 de porcine, 113 ovine; din acestea 75 vor fi oi mame.

Indrumate permanent de către Comitetul raional de partid, organizațiile de bază din gospodăriile agricole de stat au analizat ritmul de creștere a animalelor în aceste unități și au constatat că s-au obținut deja rezultate însemnate. Asfel, la sfîrșitul anului, gospodăria de stat Criț a ajuns la un efectiv de 244 de bovine din care 54 de vaci de lapte, iar la suta de ha 13 bovine din care 3 vaci de lapte, gospodăria Homorod a ajuns la 262 de bovine din care 73 de vaci de lapte, revenind la suta de ha 10 taurine, din care 3 vaci de lapte. Gospodăria de stat Rupea a atins un număr mai ridicat: 522 de bovine, din care 195 de vaci de lapte, iar la suta de ha 17 bovine din care 6 vaci de lapte.

O simțitoare creștere s-a obținut la specia porcine. In planul de măsuri al Comitetului raional de partid a fost prevăzut ca gospodăriile de stat să ajungă la un efectiv de 1577 de capete. In prezent s-a ajuns la 3.526 de capete, din care scroafe 438, revenind la suta de ha 96 de capete față de 35 cît era prevăzut în planul de măsuri, iar scroafe 12 față de 5,7.

La ovine, de asemenea, s-a obținut o creștere simțitoare. Astfel, în loc de 11.808 capete din care 7.873 de oi mame s-a ajuns la un efectiv de 13.502 capete din care 7.996 de oi mame în loc de 75 cît prevedea planul de măsuri.

Gospodăriile de stat din raionul Rupea au obținut rezultate și în ceea ce privește aprovizionarea orașelor cu carne. Printre gospodăriile de stat care au livrat cea mai mare cantitate de carne în anul trecut se numără G.A.S. Rupea: 108.570 de kg, gospodăria de stat Criț cu 55.700 kg. gospodăria de stat Lovnic cu 41.600 kg și gospodăria de stat Homorod cu 35.000 kg.

Muncitorii, tehnicienii și inginerii din gospodăriile agricole de stat din raionul Rupea, îndrumați de organizațiile de partid, vor munci și de aici încolo pentru ca unitățile lor să devină mari crescătoare de animale de rasă și cu o productivitate ridicată.

TEOFIL TÎRNAVOI
corespondent

Creșterea păsărilor — izvor de mari venituri

O ramură de producție rentabilă

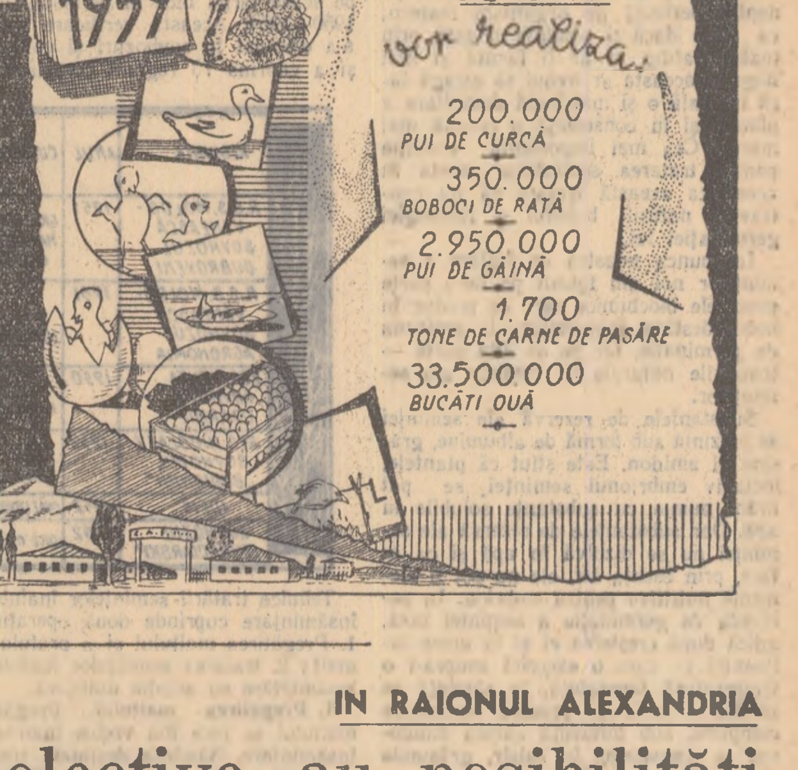
Pe lîngă cultura plantelor de cîmp o ramură de producție rentabilă în gospodăria noastră este și creșterea animalelor. Anul trecut de pildă, cele mai mari venituri le-am obținut de la fermele de vaci, porci și oi. Venituri bune am obținut și din creșterea păsărilor. Bunăoară cele 600 de găini de rasă Rhode și 185 rațe de rasă Peking au adus gospodăriei noastre peste 20.000 lei venit net. Acești bani au rezultat atît din valorificarea ouălelor și păsărilor cît și din vînzarea puilor de o zi obținuți în gospodăria noastră.

Ținînd seama că anul trecut noi n-am reușit să dezvoltăm ferma de păsări pe măsura posibilităților noastre din lipsa unor adăposturi corespunzătoare, rezultatele obținute pot fi socotite totuși ca un început bun.

Pentru a obține venituri și mai mari în următorii ani, noi ne-am propus să dezvoltăm ferma de păsări. Numărul găinilor ouătoare, de pildă, va crește în anul acesta la 1.200 capete. Față de 2.500 pui și boboci de rață cîți au fost scoși în 1958, în anul 1959 vom scoate 8.000 pui și boboci de o zi. Din aceștia vom reține circa 1.200 puicuțe pentru prăsilă, iar restul de pui îi vom difuza gospodăriilor agricole colective din raion. In ceea ce privește rațele, în acest an vom menține același număr de rațe ouătoare. In schimb, vom mai crește 500 gîște și 100 curci, pentru care se găsesc condiții din cele mai prielnice în gospodăria noastră. Creșterea gîștelor în deosebi va fi destul de economică mai ales dacă ținem seama de resursele naturale existente: lacuri, pășune, etc., ce se găsesc din belșug la noi. Paralel cu dezvoltarea fermei de păsări, noi ne-am propus să ridicăm în acest an, noi adăposturi. In primăvara aceasta vom construi un coteț pentru păsări și o puierniță din resurse locale.

Preocuparea noastră de a dezvolta ferma de păsări ne va aduce desigur și venituri mai mari. După calculele noastre, vom obține în acest an de la ferma de păsări un venit net de peste 40.000 lei. Garanția acestor realizări o avem în priceperea colectiviștilor cărora le-am încredințat ferma de păsări. De pildă, colectivista Eugenia Cozmoiu și îngrijitoarea de păsări, Marina Cristea, decorată cu Medalia Muncii se numără printre colectiviștii fruntași. In aceste zile, în gospodăria noastră se fac pregătiri pentru recoltarea ouălelor în vederea incubației. Prima serie de pui o vom scoate la începutul lunii martie.

MARIN FILIP
Președintele gospodăriei colective „Timpuri Noi" raionul Roșiori, regiunea București.

LA UN COLECTIVIST DIN GHIMBAV

La marginea satului, acolo unde șoseaua cotește spre Codlea, a apărut de curînd un cartier nou. Cele mai multe case sînt încă netencuite pe dinafară, unele sînt ajunse la acoperiș, iar altele sînt abia la temelie. Este noul cartier al colectiviștilor din Ghimbav, regiunea Stalin, care de un an încoace s-au luat parcă la întrecere care să-și clădească mai repede casă nouă, care să și-o mobileze mai frumos.

Pornisem să vizitez familia unui colectivist din acest nou cartier și iată-mă stînd acum nehotărîtă în mijlocul uliței. Intîmplarea a făcut să nimeresc aici în ziua în care colectiviștii își împărțeau zahărul primit pentru recolta de sfeclă pe 1958. Anul trecut gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" din Ghimbav a obținut 22.000 kg de sfeclă de zahăr la hectar. Pentru cele 90 de vagoane predate în toamnă fabricii de zahăr Bod, gospodăria a primit 370.000 lei și aproape 10.000 kg de zahăr, pe care, după cum spuneam, îl împărțea în acea zi membrilor ei. Acest fapt a constituit prilej de mare bucurie pentru familiile colectiviștilor. Oamenii discutau despre bogata recoltă de sfeclă și-și făceau planuri de viitor, pe cînd eu, uimită, mă întrebam ce vor fi făcînd colectiviștii cu atîta zahăr. Cu această întrebare care îmi stăruia în minte m-am îndreptat spre casa lui Nicolae Guguian, în fața căreia Gheorghe, fiul acestuia, tocmai descărca dintr-o căruță 3 saci de zahăr a cîte 90 kg fiecare. In prag am fost întîmpinată de mama și bunicuța acestuia care, după ce au rostuit în cămară sacii de zahăr, m-au poftit să-mi arate „avuțiile" agonisite de cînd sînt în colectivă. Cele trei camere spațioase cu covoare frumoase pe jos, cu studiouri elegante, bucătăria, holul și cămara încărcată cu de toate dovedeau bunăstarea acestei familii.

★

Cu gîndul la traiul îmbelșugat și atmosfera care domnea în familia colectivistului Guguian am ajuns la sediul gospodăriei, unde tov. președinte Nicolae Roșca mi-a vorbit despre hărnicia colectiviștilor din Ghimbav și despre recoltele frumoase obținute în 1958. Mi-a vorbit cu mîndrie despre familia lui Nicolae Guguian care pentru cele 1.400 zile-muncă efectuate anul trecut a obținut, pe lîngă multe alte produse și bani, aproape 270 kg de zahăr, peste 10.000 kg cartofi și peste 3.000 kg diferite furaje. Valoarea zilei-muncă ridicîndu-se la 40 lei, reiese că familia lui Nicolae Guguian a realizat în 1958 un cîștig de 56.000 lei. Și în gospodărie mai sînt multe familii care au realizat asemenea venituri, ba chiar și mai mari. Nu-i de mirare, deci, că în așa-numitul cartier nou din Ghimbav tot mai mulți colectiviști își clădesc case noi, spațioase.

INSEMNĂRI

MARIANA NICOLAU

Mulsul electric

La gospodăria agricolă colectivă din comuna Hărman, regiunea Stalin, în ultimii ani sectorul zootehnic a fost dezvoltat mult. Din vînzarea produselor obținute din acest sector, anul trecut s-a obținut un venit net de 300.000 lei.

In fotografie: mulgătoarea Maria Mareș, făcînd mulsul electric uneia din vacile recordiste ale gospodăriei.

O nouă gospodărie colectivă

In ziua de 12 februarie, în comuna Jariștea a avut loc constituirea celei de a treia gospodării colective, cu denumirea de „Unirea". Numărul familiilor intrate în noua gospodărie este de 88. Acestea au adus în gospodărie o suprafață de 33,52 ha. vie și 54 ha. teren arabil.

In rîndul celor ce s-au înscris printre primii se află tovarășii Ledunca R. Dumitru, Leu Nicolae, Voicu M. Gheorghe, Borș Ghiță, Trîmbă D. Nicolae și alții. Ca președinte a fost ales tovarășul Ledunca R. Dumitru.

TUDOREL STANCIU
corespondent

IN RAIONUL ALEXANDRIA

Gospodăriile colective au posibilități și mai mari pentru creșterea păsărilor

Pe lîngă întinsele suprafețe de teren cultivate cu cereale, raionul Alexandria, datorită așezării sale geografice, posedă o serie de resurse naturale, foarte prielnice pentru creșterea păsărilor și îndeosebi a rațelor și gîștelor. Majoritatea terenurilor celor 13 gospodării agricole colective din raion sînt brăzdate de ape naturale. Printre aceste gospodării se numără cele din comunele: Măgura, Furculești, Purani, Lăceni și altele. Avînd asemenea condiții favorabile era de așteptat ca aceste unități să dezvolte pe scară largă creșterea păsărilor. In realitate lucrurile nu stau așa. In afară de gospodăriile colective „Steaua Roșie" din comuna Ștorobăneasa și „Zorile Socialismului" din Vitănești care au hotărît să dezvolte fermele de păsări pe măsura posibilităților lor, (de exemplu prima gospodărie care are numai 287 ha teren arabil și-a propus să aibă la sfîrșitul anului acesta un efectiv matcă de 509 găini și 300 rațe, iar cea de a doua, la o suprafață de 242 ha teren arabil va crește 600 de găini și 660 rațe, celelalte gospodării și-au propus să crească în anul acesta efective mult prea mici de păsări față de posibilități. Bunăoară, gospodăria colectivă din Lăceni care posedă peste 540 ha teren arabil și-a propus să obțină la sfîrșitul anului doar un efectiv matcă de 340 păsări (100 găini, 200 rațe și numai 40 gîște). La fel și gospodăria colectivă din comuna Furculești și-a propus să crească un număr redus de păsări de numai 200 rațe cu toate că gospodăria posedă peste 500 ha teren arabil și un iaz în suprafață de 18 ha. Efective de păsări matcă neînsemnate față de posibilitățile pe care le au, și-au propus să crească și gospodăriile colective din comunele Moșteni (150 găini) Grosu (100 rațe și 25 gîște) precum și gospodăriile din comunele Măgura, Alexandria, Mavrodin și altele.

Pentru ca gospodăriile colective din raionul Alexandria să-și poată dezvolta în acest an fermele de păsări pe măsura posibilităților lor se simte nevoia ca încă de pe acum acestea să fie ajutate de organele agricole raionale și comunale, în sensul ca ele să crească în acest an efective sporite de găini, rațe și gîște. Totodată se vor prevedea și construcțiile necesare: cotețe și puiernițe. Paralel cu sporirea efectivelor de păsări matcă, colectiviștii au posibilitatea să crească mai mulți pui, boboci de rață și gîscă. Pentru aceasta, în raion sînt destule posibilități. O parte din gospodăriile colective sînt înzestrate cu incubatoare de la care se pot obține anual peste 50.000 pui și boboci de o zi. Luîndu-se astfel de măsuri, gospodăriile colective din raionul Alexandria vor putea să realizeze potrivit recomandărilor consfătuirii de la Constanța chiar din acest an încărcătura de 200 păsări matcă la 100 ha cereale.

T. BILBIIE

Măsuri în vederea sporirii producției de orez

(Urmare din pag. 1-a)

necesitatea aplicării în complex a tuturor măsurilor agrotehnice de care depinde realizarea unei producții sporite, constante și de calitate.

Printre acestea un loc de frunte îl ocupă **folosirea unor soiuri corespunzătoare**. In 1958 au fost aduse din import și înmulțite o serie de soiuri pure valoroase. Datorită acestui fapt gospodăriile de stat și o parte din sectorul de contractare au asigurate anul acesta însemnate cantități de semințe din soiuri de calitate.

Tot atît de importante pentru obținerea unor producții sporite de orez sînt și **lucrările solului**. In anul acesta trebuie generalizate în toate gospodăriile cultivatoare de orez executarea corespunzătoare a arăturilor de toamnă și de primăvară, mobilizarea, mărunțirea și nivelarea perfectă a terenurilor înainte de semănat ș.a.m.d. **Numeroși participanți la consfătuire au arătat că soarta recoltei de orez depinde în foarte mare măsură și de felul cum este făcută nivelarea parcelelor. Pentru această lucrare — neglijată de multe ori de orezari — nu este neapărat nevoie de utilaj special (gredere sau screpere). In orice unitate pot fi confecționate cu cheltuieli mici, dispozitive simple pentru nivelatul în uscat și în apă.**

Orezul este foarte recunoscător la aplicarea **corectă a îngrășămintelor naturale și chimice**. Ca o lipsă în această direcție s-a arătat că deși există în multe regiuni rezerve însemnate de gunoi de grajd, acest prețios îngrășămînt nu este folosit în măsură suficientă și în mod corespunzător la cultura orezului. In ceea ce privește îngrășămintele chimice, unii cultivatori le folosesc în mică măsură înainte de însămînțare și în primele faze de dezvoltare a orezului, și în cantități masive după înfrățit, pînă la formarea spicului și chiar după aceea. E greșit să se procedeze așa. **S-a constatat că îngrășămintele chimice aplicate după înfrățit nu mai influențează producția decît în mică măsură. Practica recomandă ca două treimi din cantitatea totală de îngrășăminte chimice să fie aplicate înainte de însămînțare, iar o treime înainte de înfrățit.**

★

La consfătuire s-a vorbit și despre unele măsuri de perspectivă cerute de dezvoltarea culturii orezului. S-a pus astfel problema creării de noi soiuri și obținerea unor semințe selecționate, stabilirea unor tipuri de asolamente corespunzătoare, a sistemului de mecanizare al principalelor lucrări, etc. In această direcție cuvîntul hotărîtor trebuie să-l aibă cercetătorii și oamenii de știință din sectorul agricol și îndeosebi cei de la I.C.A.R. și I.C.M.E.A. Printr-o muncă susținută, legată de necesitățile practice, ei vor putea elabora metode sigure și eficace pentru mărirea suprafețelor cu orez și sporirea producției la hectar.

Organizarea rațională a muncii

condiție principală pentru îndeplinirea sarcinilor de producție în gospodăriile colective și cooperativele agricole de producție

Ing. GH. MIRZAC
din Direcția generală a Organizării sectorului cooperatist-socialist din M.A.S.

Practica gospodăriilor colective fruntașe din țara noastră demonstrează importanța mare pe care o are organizarea rațională a muncii pentru dezvoltarea continuă a producției agricole, pentru ridicarea productivității muncii și sporirea veniturilor colectiviștilor, pentru consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective.

Chiar și în condițiile nefavorabile de climă ale anului 1958, multe gospodării colective au reușit să obțină producții sporite datorită bunei organizări a muncii și prin cointeresarea colectiviștilor în muncă, ca urmare a introducerii retribuirii muncii nu numai după zilele muncă efectuate, ci și în raport cu rezultatele obținute.

De exemplu, gospodăria colectivă „Vasile Roaită" din comuna Nerău — regiunea Timișoara — a realizat 5.200 kg. porumb știuleți la ha., față de 4.600 kg. cît a fost planificat. Rezultate bune în producție au obținut și gospodăriile colective: Lenauheim, regiunea Timișoara, Comana și Topraisar, regiunea Constanța, Tîrzii, regiunea Iași etc.

Dezbătîndu-se activitatea de producție pe anul 1958 în consiliile de conducere și adunările generale ale membrilor, au ieșit la iveală realizările obținute în muncă de brigăzi, echipe și membri, metodele înaintate folosite, cît și lipsurile ce s-au manifestat în diferite sectoare de activitate. Această analiză a constituit un element principal în întocmirea planului de producție pe anul 1959.

Punînd în practică prevederile rezoluției Plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, gospodăriile colective și-au stabilit în planurile de producție sarcini importante privind extinderea culturilor de cereale, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui și a altor culturi necesare economiei naționale, precum și sarcini privind obținerea unor producții sporite la unitatea de suprafață. De asemenea în planurile de producție a multor gospodării colective se prevede sarcina extinderii plantațiilor pomi-viticole și a altor ramuri de producție importante pentru economia unității și pentru economia națională.

Potrivit prevederilor statutului model, forma de bază a organizării muncii în gospodăriile colective, este brigada permanentă de producție.

Mărimea unei brigăzi se stabilește în funcție de condițiile concrete ale fiecărei gospodării colective, ținîndu-se seama de mărimea și importanța ramurilor de producție, de configurația și amplasarea terenurilor în unul sau mai multe trupuri, gradul de mecanizare a lucrărilor și alte elemente specifice locale. Din experiența de pînă acum s-a constatat că într-o brigadă nu trebuie să fie mai puțin de 60 membri care participă efectiv la lucru.

Pentru a-și putea îndeplini sarcinile de producție încredințate, fiecare brigadă primește în mod permanent pe bază de acte, terenuri, animale de muncă, mașini agricole și alte utilaje, mijloace de transport și construcțiile necesare.

Potrivit condițiilor din fiecare gospodărie colectivă, în sectorul producției vegetale se pot organiza brigăzi permanente de producție pe întreaga durată a asolamentului adoptat, pentru cultivarea plantelor de cîmp, brigăzi pentru cultivarea legumelor în cîmp, răsadnițe și sere, brigăzi pomiviticole și brigăzi mixte pentru cultivarea plantelor de cîmp, a legumelor, viilor și pomilor.

In sectorul creșterii animalelor de producție, munca membrilor se organizează într-o brigadă permanentă zootehnică, iar animalele de producție repartizate brigăzii se grupează în ferme. E bine ca brigada zootehnică să fie organizată pe o durată de cel puțin 3 ani.

Din practica gospodăriilor colective din țara noastră rezultă că se poate organiza o brigadă zootehnică condusă de un brigadier în acele gospodării în care sectorul creșterii animalelor de producție este mai dezvoltat, asigurîndu-se de lucru pe baza normelor de deservire la cel puțin 15—20 oameni.

In gospodăriile în care numărul de animale de producție este mai redus, conducerea lucrărilor poate fi încredințată șefilor de ferme.

Pentru executarea lucrărilor de construcții și reparații capitale, în multe gospodării colective ca de exemplu Topraisar - Constanța, Sîntana-Oradea, s-au organizat brigăzi sau echipe de construcții permanente sau cu caracter temporar. Brigada sau echipa de construcții răspunde și de executarea lucrărilor de extragere, producere și prelucrare a materialelor de construcții din resurse locale. In brigada de construcții se pot încadra 10—15 membri calificați și necalificați și la nevoie chiar mai mulți. De exemplu in G.A.C. Topraisar-Constanța brigada de construcții are un număr de 52 membri grupați pe echipe de cărămidari, zidari, tîmplari etc.

Pentru a se realiza o legătură mai strînsă a ramurilor producției vegetale cu cele ale producției animale care să asigure folosirea mai productivă a pămîntului, a animalelor, uneltelor, precum și a brațelor de muncă în tot timpul anului, într-un număr restrîns de gospodării colective fruntașe din țara noastră (Lenauheim — Timișoara, Făcăeni — Constanța, Mădăraș — Baia Mare, Sîntana — Oradea și altele) s-a trecut sub directa îndrumare a organelor agricole locale și a Ministerului Agriculturii și Silviculturii la organizarea experimentală a brigăzilor complexe.

Brigăzilor complexe li se repartizează atît sarcini privind producția vegetală cît și producția animală avînd în primire terenuri de diferite categorii de folosință, animale de producție, construcții și instalațiile necesare cazării animalelor, prelucrării și depozitării furajelor și a producției obținute, precum și animale de muncă și utilajele necesare desfășurării activității de producție în toate sectoarele de muncă atribuite. Fiecărei brigăzi complexe i se repartizează, în baza contractului de lucrări, o brigadă sau un grup de tractoare din S.M.T. care să poată face lucrările cu mijloace mecanizate în toate ramurile de producție.

In cadrul brigăzilor pentru cultivarea plantelor de cîmp, legumicole, pomi-viticole și mixte, precum și în cadrul brigăzilor complexe (pentru sectorul producției vegetale), piscicole și de construcții, munca membrilor se organizează pe echipe. Fiecare echipă are un șef subordonat direct brigadierului. Cea mai potrivită mărime a echipei organizată în sectorul producției vegetale este de 15—25 membri care participă la lucru efectiv.

Echipele constituie o formă de organizare a muncii în cadrul brigăzii. Nu li se repartizează terenuri și alte mijloace de producție, ci parcele din culturi și în special din culturile prășitoare care încă necesită multă muncă manuală. Repartizarea parcelelor din culturi pe echipe nu trebuie să ducă la fărîmițarea exagerată a culturilor. Culturile în suprafețe mici vor fi repartizate numai unor echipe. Obiceiul practicat în unele gospodării colective de a delimita parcelele de culturi pe echipe înainte de începerea arăturilor este bun, deoarece în acest fel se dă posibilitate să pregătească terenurile în vederea executării arăturilor și însămînțărilor; să transporte gunoiul de grajd și să execute și alte lucrări necesare sporirii producției pe parcelele încredințate echipei lor.

In cadrul echipei, lucrările se execută de către membri după sistemul de muncă în acord individual, sau pe grupe mici de 3—5 membri. Aplicarea in practică a acestui principiu prevăzut în statutul model, de către gospodăriile colective fruntașe ca de exemplu Pesac și Lenauheim — Timișoara, Mădăras și Sîntana — Oradea Proștea Mare — Stalin, Piscu Vechi — Craiova și altele a dat rezultate foarte bune. A fost lichidată munca de-avalma și s-a întărit spiritul de răspundere personală. Ca urmare lucrările se execută într-un timp scurt și de calitate superioară, fapt ce a dus la o creștere continuă a producției și productivității muncii.

Introducerea acordului individual sau pe grupe mici este absolut necesară, deoarece numai în acest fel se poate asigura retribuirea muncii membrilor nu numai după zilele-muncă efectuate ci și în raport cu rezultatele obținute în producție. Pentru aceasta se repartizează membrilor, în cadrul echipelor, parcele sau rînduri din culturile prășitoare pe care execută toate lucrările de îngrijire și recoltare. Recepția calitativă a lucrărilor și evidența îndeplinirii lucrărilor se fac după terminarea fiecărei lucrări, socotindu-se producția realizată de fiecare. Din depășirile peste plan se acordă membrilor premii în produse și bani în procentele stabilite de adunarea generală pe baza recomandărilor Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

In gospodăriile colective în care s-a impus această metodă de organizare și retribuire a muncii, s-a întărit disciplina în muncă, s-a îmbunătățit participarea la muncă a membrilor. De exemplu, în gospodăria colectivă din Pesac — Timișoara participarea la muncă a crescut de la 88 la sută în 1955 la 99 la sută în 1958, în gospodăria colectivă din Plăești — Cluj de la 77 la sută în 1955, la 98 la sută în 1958. Lucrările agricole se execută la timp și de calitate bună, deoarece membrii sînt interesați în folosirea din plin a zilei de lucru. De pildă, în anii din urmă, o prașilă se executa în G.A.C. Piscu Vechi — Craiova în 2—3 săptămîni. In anul 1958 a fost terminată numai în trei zile.

In urma aplicării acestei metode de organizare și retribuire a muncii, a crescut considerabil cointeresarea materială a membrilor în producție, fapt ce se reflectă în creșterea continuă a producției la ha. în aceste gospodării colective. In gospodăria colectivă din Lenauheim în 1955 s-au obținut 3.272 kg. porumb la ha. și 17.154 kg. sfeclă de zahăr la ha. In 1957 producția la aceste culturi a crescut la 4.243 kg. porumb și 37.217 kg. sfeclă de zahăr. In anul 1958, cu toate condițiile nefavorabile de climă, gospodăria a obținut 4.300 kg. porumb și 37.535 sfeclă de zahăr la ha.

Exemplul gospodăriilor colective din Lenauheim, Piscu-Vechi și altele dovedește că executarea lucrărilor de îngrijire și recoltare în cadrul echipei, după sistemul de muncă în acord individual, îmbinat cu retribuirea muncii după rezultatele obținute în producție de fiecare membru, constituie un factor de seamă în creșterea continuă a producției agricole.

Avînd în vedere importanța deosebită a organizării raționale a muncii, consiliile de conducere din gospodăriile colective au datoria să urmărească permanent întărirea brigăzilor permanente de producție și a echipelor în cadrul acestora, să înlăture cu desăvîrșire practica dăunătoare a muncii de-avalma și să extindă executarea lucrărilor în cadrul echipelor după sistemul de muncă în acord individual și pe grupe mici.

Tratarea semințelor cu malț înainte de însămînțare — mijloc important pentru sporirea producției la hectar la cerealele de primăvară

PROF. N. N. MOKIN
de la Institutul agronomic din Leningrad

Este de mult știut că pentru însămînțare se aleg cele mai bune semințe capabile să ducă la obținerea unor recolte mari. Cu mult înainte de Marele Război pentru Apărarea Patriei, noi ne-am gîndit la posibilitatea îmbunătățirii pe cale artificială a calităților semințelor, prin sporirea substanțelor nutritive din ele. Unele observații și experiențe preliminare au arătat că lucrul acesta este posibil. In perioada anilor 1950—1955 metoda elaborată de noi a fost verificată pe scară largă în colhozurile și sovhozurile din U.R.S.S. și s-a arătat a fi deosebit de eficace.

La baza cercetărilor noastre a stat următorul raționament: Sămînța cea mai bogată nu este încă o formă pe deplin perfectă de organism matern; ca atare dacă o sămînță bogată prin însăși natura ei ar fi făcută și mai bogată, aceasta ar trebui să atragă fără îndoială o și mai bună dezvoltare a plantei și în consecință o recoltă mai mare. Cea mai importantă condiție pentru tratarea semințelor constă în aceea ca această tratare să nu contravină naturii bobului și fiziologiei germinației lui.

In munca noastră de tratare a semințelor noi am folosit pe de-o parte procesele biochimice care se produc în bobul destinat însămînțării în perioada de germinație, iar pe de altă parte — însușirile naturale de creștere ale semințelor.

Substanțele de rezervă ale semînței se prezintă sub formă de albumine, grăsimi și amidon. Este știut că plantele, inclusiv embrionul semînței, se pot hrăni numai cu substanțe solubile în apă. Dar substanțele de rezervă ale semînței nu se dizolvă în apă și ca atare, prin esența lor, ele nu pot fi elemente nutritive pentru embrion. In perioada de germinație a semînței însă, adică după creșterea ei și în urma influenței pe care o exercită asupră-i o temperatură favorabilă, în sămînță se produc o serie de procese biochimice complexe, sub influența cărora amidonul se transformă în zahăr, grăsimile devin și ele, după o serie de transformări substanțe zaharoase, iar albuminele se transformă în compuși solubili, cu caracter azotos (amino-acizi, amide etc.) Aceste produse ale transformării substanțelor de rezervă ale semînței constituie principala hrană a embrionului aflat în stare de germinație. Din aceste substanțe embrionul construiește organismul plantei tinere și obține energia necesară creșterii.

Acest proces natural anume l-am folosit noi pentru punerea în practică a metodei de tratare a semințelor înainte de însămînțare. Metoda aceasta este în esență foarte simplă și se rezumă la următoarele: din vreme înainte de însămînțare luăm o anumită parte (5 la sută din norma de însămînțare) din semințele culturii pe care intenționăm s-o însămînțăm primăvara. Aceste semințe sînt umectate și lăsate să germineze. In timpul acestei germinații substanțele de rezervă ale semînței se transformă în produse solubile, după care bobul germinat (malțul) este uscat și făcut pulbere. Cu 2-3 zile înainte de însămînțare pulberea de malț se amestecă cu apă și se macerează, în care timp toate substanțele solubile se dizolvă în apă. In această esență muiem materialul de însămînțare. Boabele absorb acest lichid și odată cu el — o cantitate suplimentară de substanțe nutritive. In felul acesta bobul bogat devine și mai bogat încă. Fenomenele și procesele naturale nu sînt cu nimic tulburate: bobul se îmbogățește nu cu substanțe din afară, ci cu propriile sale substanțe, iar acumularea de substanțe nutritive suplimentare în bob se face nu printr-o forțare a naturii, ci datorită însușirilor de umflare, de îmbibare a bobului.

Mai înainte de a vorbi despre tehnica tratării semințelor, să vedem ce influență exercită această metodă asupra dezvoltării ulterioare a plantelor.

Influența exercitată de tratarea semințelor înainte de însămînțare se manifestă chiar din primele zile de germinație. Astfel, dacă scoatem din pămînt boabele însămînțate înainte de a încolți, adică la 3—5 zile după însămînțare, vedem că la semințele tratate se dezvoltă bine radiculele primare, pe cîtă vreme boabele netratate nu au încă aceste radicule. Culturile provenite din semințe tratate răsar cu 2—3 zile înaintea celor obișnuite. Ele se deosebesc prin nuanța lor de un verde închis și prin vigoarea primelor frunzulițe, care sînt mult mai late și mai lungi decît cele obișnuite. După înfrățire, pe semănăturile obținute din semințe tratate, plantele cresc dese, pe cînd pe semănăturile obișnuite ele sînt mult mai rare. Plantele obținute din semințele tratate sînt mai înalte decît cele obișnuite și au o înfățișare mult mai sănătoasă. Atunci cînd înspică, plantele obținute din semințele tratate depășesc considerabil pe cele obișnuite prin înălțimea lor și numărul de tulpini productive. Plantele rezultate din semințe tratate se coc odată cu cele obișnuite, dar prin recolta lor și cantitatea de boabe întrec cu mult pe cele obținute din semințe obișnuite, uscate. Principala cauză a sporirii recoltei la hectar la plantele rezultate din semințe tratate este, așa cum au stabilit cercetările noastre de mai mulți ani, sistemul lor de rădăcini puternic dezvoltat, care permite plantelor să folosească mai bine în decursul întregii perioade de vegetație substanțele nutritive și umiditatea solului. Cercetările biochimice mai aprofundate ne arată că în timpul germinației semințelor tratate se intensifică considerabil respirația lor; transformarea substanțelor de rezervă ale semînței se face mai intens, fapt datorită căruia germenele în curs de dezvoltare capătă o cantitate mai mare de substanțe nutritive și firește, se dezvoltă mai repede și mai bine. Datorită nutriției abundente, plantele mature își dezvoltă mai bine frunzele, făcîndu-le să crească atît în lungime, cît și în lățime; datorită acestui fapt plantele folosesc mai din plin lumina și căldura soarelui, absorb intens din aer bioxidul de carbon și ca atare produc o mai mare cantitate de albumine, grăsimi și amidon. Boabele obținute de la plantele însămînțate cu semințe tratate sînt mai grele, mai mari și mai pline, constituind de aceea un bun material de sămînță.

In Uniunea Sovietică tratarea semințelor înainte de însămînțare ca metodă de sporire a recoltei la hectar la cerealele de primăvară a fost verificată pe scară largă încă în perioada anilor 1950—1954. Această verificare masivă s-a efectuat în sovhozuri și colhozuri și a cuprins 73 regiuni cerealiere ale U.R.S.S. Suprafața luată în evidență a fost de aproape 12.000 hectare, iar suprafața totală a acestor însămînțări a trecut de 100.000 ha. Verificarea a dat următorii indici: recolta medie de boabe la semănăturile obținute din semințele tratate a fost de 1376 kg./ha., iar recolta medie a semănăturilor martor, 1089 kg./ha.; sporul mediu de boabe a fost de 287 kg/ha, adică cu 26,3 la sută mai mult decît la semănăturile martor. Tratarea semințelor a dat cel mai mare efect la ovăz, obținîndu-se un spor mediu de boabe de 293/ha. La grîul de primăvară s-a obținut un spor de 273 kg./ha., la orz—204 kg./ha.

Să luăm cîteva experiențe din unele regiuni ale U.R.S.S. învecinate cu R. P. Romînă, cu condiții de sol și climă identice.

Regiunea	Anul	Cultura	Supraf. în ha	Recolta medie kg. ha.: Sector tratat	Sector de control	Sporul recoltei de boabe: kg. ha.	%
R.S.S. Moldovenească Sovhozul Dubroveni	1951	Grîu prim. Lutescens 62	48,5	1.010	740	270	36,0
R.S.S. Moldovenească Sovhozul Agronomia	1951	Ovăz Lohovski	24,0	1.630	1.400	230	16,4
Reg. Vinița Sovhozul Udarnic	1950	Orz, Hanna L	2,2	1.440	1.210	230	19,0
Reg. Nicolaev Sovhozul „Budionnii"	1952	Mei obișnuit	8,0	1.570	1.220	350	29,0
Idem	1952	Ovăz Lohovl.	10,0	2.130	1.920	210	11,0
Sovhozul „Lunaciarski"	1952	Orz OD-9	25,0	3.240	2.970	270	9,0

Tehnica tratării semințelor înainte de însămînțare cuprinde două operațiuni: 1. Pregătirea malțului și a prafului de malț; 2. tratarea semințelor înainte de însămînțare cu soluție nutritivă.

1. Pregătirea malțului. Pregătirea malțului se face din vreme înainte de însămînțare. Sămînța destinată tratării cu malț trebuie să fie de calitate superioară și să aibă o mare putere de încolțire.

Pentru pregătirea malțului se iau obligatoriu cîte 5 kg. la fiecare 100 kg. din materialul ce urmează a fi însămînțat primăvara.

Sămînța pregătită pentru tratarea cu malț trebuie spălată cu grijă și apoi timp de 24 ore, muiată din abundență cu apă, ori introdusă în apă, pentru a se umfla.

Sămînța umflată se pune într-o încăpere cu o temperatură nu prea ridicată (+ 4—7 grade), așezată într-un strat de 10—12 cm. și lăsată să germineze.

In zilele următoare, pentru ca sămînța să nu se încingă și pentru a nu se face germinația în mod inegal, precum și în scopul măririi accesului aerului, este necesar să se lopăteze boabele de 4—6 ori în 24 de ore, iar în caz că boabele se usucă, ele mai trebuie muiate cu apă. Nu trebuie să căutăm ca boabele să germineze mai repede pentru a deveni malț, punîndu-le în acest scop întro încăpere călduroasă. Pentru scopul urmărit malțul germinat la rece este de calitate mai bună.

Germinația se termină atunci cînd 50 la sută din totalul boabelor dau colți de lungimea unui bob.

Sămînța germinată (malțul) se împrăștie intr-o încăpere bine aerisită, în strat de 2—3 cm., și se usucă amestecîndu-se din cînd în cînd cu grebla pînă ajunge la o stare de uscare identică cu a aerului. Uscarea malțului se poate face și la soare sau în uscătorii, la o temperatură de cel mult 40 grade. In caz că nu sînt suficiente încăperi pentru germinarea și uscarea malțului, germinația poate fi începută cu 3—4 luni înainte de însămînțare, în mici porții. Malțul uscat se păstrează nemăcinat pînă la însămînțare într-o încăpere rece și uscată, împreună cu colții și radiculele.

Cu puțin timp înainte de campania de însămînțare, malțul uscat se macină la moară, obișnuit. Din 5 kg. de boabe se obțin aproape 4,5 kg. praf de malț. Praful de malț preparat corect trebuie să aibă un miros plăcut și să fie dulce.

2. Tratarea semințelor cu soluția nutritivă de malț. Tratarea semințelor cu soluția de malț se face cu 2—3 zile înainte de însămînțare. Soluția nutritivă se prepară în două reprize, întrebuințîndu-se 4,5 kg. praf de malț și 20 litri de apă la fiecare 100 kg. de semințe.

Jumătate din praful de malț preparat se introduce intr-o cădiță de lemn (nu de metal), se toarnă apă (la 2,25 kg. de praf — 10 litri de apă), se agită bine și se lasă la macerat timp de 6 ore, mestecîndu-se rar.

După trecerea acestui interval de timp, tot conținutul cădiței se varsă treptat cu un ulcior în partida de semințe pregătită, semințele fiind totodată lopătate cu grijă, pentru a se uda uniform.

Apoi, cu restul de praf (a doua jumătate din cantitatea respectivă) se prepară în același fel a doua porție de soluție de malț, care după 6 ore de macerare se varsă de asemenea în aceeași grămadă de semințe, acestea din urmă lopătîndu-se.

Dacă se tratează sămînța cu fungicide împotriva tăciunelui, aceasta se face simultan cu tratarea cu malț, turnîndu-se în cea de-a doua porție de soluție de malț cantitatea cuvenită de formalină de 40 la sută. Nu se recomandă folosirea de substanțe fungicide uscate, pentru a se evita otrăvirea boabelor.

Semințele umectate în două rînduri cu soluție nutritivă se string într-o grămadă conică și se lasă astfel timp de 20—30 ore, pentru a se îmbiba de soluție. După trecerea acestui interval de timp, grămada se desface și este cu grijă lopătată, pentru a sfărîma bulgării de boabe care s-au format. Boabele tratate corect trebuie să formeze bulgărași ușor de spart, să fie semiuscate și să nu aibă luciu umed. Dacă a doua zi, cînd se desface grămada, boabele sînt umede, nu s-au lipit și au luciu, înseamnă că procesul de tratare nu s-a terminat încă. In acest caz boabele trebuie strînse din nou în grămadă și lăsate așa timp de 10—12 ore. De obicei în acest răstimp tratarea se termină, după care sămînța se lopătează și se trimite pe cîmp pentru însămînțare.

Atunci cînd stabilim norma de însămînțare trebuie să ținem seama de faptul că sămînța tratată are un volum ceva mai mare și de aceea, pentru a însămînța potrivit normei stabilite, trebuie să potrivim în mod corespunzător dispozitivul semănătorii, ca să nu se producă goluri.

Semințele trebuie introduse de regulă la adîncimea potrivită culturii respective, neapărat într-un strat umed al solului.

Insămînțarea semințelor tratate se face după metoda aplicată în gospodăria respectivă (în rînduri obișnuite, în cruciș, în rînduri dese).

Experiența practică cu tratarea semințelor înainte de însămînțare trebuie făcută pe trei tarlale într-un singur asolament și de regulă pe toată lungimea ogorului. Tarlaua din mijloc se însămînțează cu semințe tratate, iar cele laterale — cu semințe uscate, obișnuite. Condițiile de sol, modul de lucrare a pămîntului, planta premergătoare, îngrășămintele etc. trebuie să fie absolut aceleași pe întreg ogorul.

Stringerea și evidența recoltei se face pe fiecare tarla în parte. Rezultatele se consemnează într-un proces-verbal. Aceste rezultate sînt comunicate într-o formă sau alta Institutului Agronomic din Leningrad, pe numele nostru de unde se pot primi de asemenea informații suplimentare.

Tratarea semințelor înainte de însămînțare constituie un puternic mijloc de sporire a recoltelor la hectar la culturile de cereale. Nădăjduim că oamenii muncii din gospodăriile de stat și gospodăriile agricole colective din Republica Populară Romînă vor experimenta și ei această metodă pe ogoarele lor, ridicînd agricultura țării lor, pe o treaptă și mai înaltă.

A 41-a ANIVERSARE A ARMATEI SOVIETICE

Pavăză a păcii și securității popoarelor

La 23 februarie popoarele U.R.S.S. și împreună cu ele oamenii iubitori de pace și libertate din întreaga lume au sărbătorit împlinirea a 41 de ani de la crearea puternicei Armate Sovietice.

Aniversarea Armatei Sovietice este legată de data primelor bătălii purtate de aceasta și a primelor sale victorii de la Narva și Pskov din 23 februarie 1918, în luptele împotriva invadatorilor germani. In acea perioadă, tînărul stat al muncitorilor și țăranilor se găsea prins în cercul de foc al fronturilor. O mare parte a teritoriului sovietic se afla în mîinile trupelor a 14 state capitaliste și ale gardiștilor albi, care se năpustiseră să sugrume puterea sovietică. Armatele vrăjmașe erau aprovizionate din plin de guvernele țărilor imperialiste, pe cînd Armata Roșie înfrunta greutăți neasemuit de mari. Cu toate acestea, biruința a fost de partea armatei muncitorilor și țăranilor. Armata Sovietică a învins pentru că ea lupta pentru o cauză dreaptă, pentru că a fost condusă de Partidul lui Lenin și pentru că s-a bucurat de sprijinul și încrederea nemărginită a poporului sovietic.

In cei 41 de ani ai existenței sale, Armata Sovietică a îndreptățit pe deplin speranțele, simpatia și recunoștința popoarelor cărora le este scumpă cauza păcii, a libertății și socialismului.

Forța Armatei Sovietice s-a manifestat cu maximă tărie în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei, cînd a fost zdrobită groaznica mașină de război hitleristă. Victoria istorică a Uniunii Sovietice în cel de al doilea război mondial a dovedit lumii întregi superioritatea și trainicia orînduirii sociale și de stat sovietice, patriotismul și eroismul oamenilor sovietici. In condițiile creeate de această victorie, un șir întreg de țări, printre care și țara noastră, au putut păși pe calea luminoasă a socialismului.

Poporul nostru nu va uita niciodată jertfele grele de sînge pe care le-au dat ostașii sovietici, cot la cot cu ostașii romîni și cu forțele populare antihitleriste, pentru eliberarea Romîniei de sub jugul fascist. Sîngele vărsat în comun în lupta împotriva fascismului a cimentat pe veci frăția de arme și prietenia de nezdruncinat dintre poporul romîn și popoarele Uniunii Sovietice.

Puternica Armată Sovietică, împreună cu armatele celorlalte țări socialiste, stau de strajă suveranității și independenței statelor socialiste. Forțele lagărului socialist sînt de neînvins, ele reprezintă chezășia apărării păcii în lumea întreagă.

Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste s-au pronunțat și se pronunță permanent pentru pace și coexistență pașnică.

Ținînd seama de actuala situație internațională, cînd cercurile imperialiste își continuă politica lor de provocări și pregătire a unui nou război, Uniunea Sovietică și toate celelalte țări socialiste se preocupă permanent de întărirea capacității lor de apărare. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și guvernul sovietic s-au preocupat și se preocupă permanent de înzestrarea forțelor armate ale U.R.S.S. cu tot ceea ce este necesar pentru apărarea sigură a patriei lor și a cauzei păcii. In prezent, armata, flota și aviația sovietică sînt înzestrate cu toate tipurile de arme moderne și tehnică militară, inclusiv cu arme atomice și cu hidrogen, cu tehnica rachetelor și aparate care asigură mînuirea noilor mijloace de luptă.

Faptele arată că, așa cum sublinia tovarășul N. S. Hrușciov în raportul ținut la Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. „Este timpul să se înțeleagă că amenințările n-au nici un rost atunci cînd e vorba de Uniunea Sovietică, de lagărul socialist, și să se recunoască schimbările radicale care s-au produs în situația strategică din lume".

Realizarea cu succes a grandiosului plan septenal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. va întări și mai mult baza de apărare a țării. Va crește și mai mult puterea glorioasei Armate Sovietice, pavăză sigură a păcii și securității popoarelor.

PREȚUL UNEI VIEȚI OMENEȘTI

NOTĂ

Era o fată tînără, cu visurile și planurile ei de viitor. Cînd — cu prețul multor restriște și sacrificii — a izbutit să termine facultatea de medicină din Seul (Coreea de Sud), Pan Hek Ian — acesta îi era numele — și-a crezut răsplătiți toți anii de trudă și lipsuri; a cerut să plece în părțile Pusanului, acolo unde îi era și familia.

Acesta a fost începutul; acestea au fost visurile, planurile ei de viitor... Realitatea însă, crunta realitate din Coreea de Sud, țară încăputa în mîinile clicii lisînmaniste, i-a spulberat în curînd toate gîndurile hrănite cu iluziile vîrstei. „Am luat de bunăvoie acest apostolat, scria ea unei prietene aflate în ultimul an de facultate — dar acum am început să mă îndoiesc de toate, chiar și de mine însumi... La mine în sat, toate sînt ca pe timpul ocupației japoneze. Mulți tuberculoși, mulți scrofuloși. Copiii — ți-e și milă să-i privești. Din pricina nemîncării, la mulți dintre ei apar semnele clasice ale rahitismului. Oamenii îmi cer să-i fac bine, dar eu știu că nu puținele medicamente pe care le am le poate ajuta. Totul ar trebui schimbat structural — începînd de la condițiile de trai"...

Sincera și justificata indignare a tinerei Pan Hek Ian s-a ciocnit de la început de zidul de granit al indiferenței autorităților. Cînd însă această indignare s-a transformat într-un protest susținut, cînd Pan Hek Ian a încercat să arate — pe bază de fapte — cauzele reale ale mortalității ridicate, împotriva doctoriței s-au pornit imediat persecuțiile cele mai mîrșave.

Firește că lucrurile nu s-au oprit aci. Doctorița a continuat să militeze pentru îmbunătățirea soartei țăranilor. A fost chemată la Pusan pentru unele „lămuriri". Acolo i s-a spus că, pînă la terminarea „cercetărilor" i se retrage dreptul de a profesa medicina. Autoritățile i-au dat și explicații: „Sînteți de o exaltare primejdioasă"...

„Sînt zdrobită moralicește — a scris ea prietenei din Seul. Viața mea a devenit lipsită de sens. Mi-am distruș și părinții, care mă priveau ca pe unicul lor punct de sprijin".

Aceasta a fost ultima ei scrisoare. La puțină vreme după aceea Pan Hek Ian și-a pus capăt zilelor.

...Era o fată tînără, cu visurile și planurile ei de viitor. Nu mai este. Fapt divers în iadul lisînmanist...

S P O R T

Recolta (R. P. R.) a învins Ferencvaros (R. P. U.) la popice

Printre disciplinele sportive care au luat o dezvoltare deosebită în anii regimului nostru de democrație populară se numără și popicele. Această disciplina sportivă este practicată astăzi de numeroși oameni ai muncii de la orașe și sate, unde s-au amenajat diferite piste de popice. Și putem spune că avem foarte multe echipe și jucători de popice valoroși, ale căror performanțe sînt cunoscute și peste hotare. De pildă, jucătorul Ion Micoroiu a cucerit în urmă cu 2 ani, la Viena, titlul de campion mondial. De asemenea, echipele noastre au obținut rezultate frumoase în întrecerile susținute anul trecut în R. D. Germană și R. F. Germană, în R. Cehoslovacă și în R. P. Ungară. Printre echipele noastre fruntașe de popice se numără și formațiile „Recolta" la fete, care deține titlul de campioană republicană pe anul 1958, ca și echipa masculină, care activează cu succes în campionatul orașului București. De altfel, acest sport este tradițional la „Recolta", unde s-au ridicat o seamă de elemente valoroase din rîndurile lucrătorilor din ramura agriculturii, cum sînt Olimpia Popescu. Nic. Șerbănescu, Petre Moisescu, Paul Schuler, Ion Bora etc.

★

Pe arena Recolta s-a desfășurat la sfîrșitul săptămînii trecute, respectiv în zilele de sîmbătă 21 și duminică 22 februarie, prima întîlnire internațională de popice a anului, între echipa Recolta-București și formația Ferencvaros, campioana R. P. Ungară pe anul 1958. După un meci extrem de pasionat, echipa Recolta a reușit să cîștige cu 4.809—4.806, adică a doborît cu 3 popice mai mult decît echipa maghiară. Această victorie la limită constituie un frumos succes pentru echipa noastră, dacă ținem seama că echipa Ferencvaros a prezentat un lot de jucători valoroși, dintre care 4 maeștri ai sportului, în frunte cu recordmanul R. P. Ungare, Iozsef Antal (512 popice doborîte la 100 mixte).

In partida de la București fiecare jucător a tras cîte 200 bile (la plin și izolat). Iată de altfel și numele jucătorilor care s-au întrecut pe arena Recolta: L. Szalai (784 p.d.), I. Cseteney (807), I. Antal (790), G. Varfalvi (820), Hach (802) și L. Reibl (803) de la Ferencvaros și Petre Moisescu (760), Gh. Popescu (839), Traian Mihăilescu (833), Gh. Scurtu (775), N. Saenco (789) și Alexandru Andrei (813) de la Recolta. In paranteze este trecut numărul de popice doborîte de fiecare jucător.

La sfîrșitul meciului, tov. Ianos Buruncz, antrenorul federației maghiare de popice și antrenorul echipei Ferencvaros, care a însoțit și condus echipa maghiară, ne-a declarat următoarele: „Această întrecere sportivă între echipele Recolta și Ferencvaros a dat loc la o dispută foarte interesantă și învingătorul a fost cunoscut abia după ce ultima pereche de jucători au terminat de tras toate bilele. Trebuie să spun că eu scontam pe o victorie a echipei noastre, însă pe teren lucrurile s-au schimbat. Jucătorii romîni au luptat cu multă voință pentru victorie. Personal, am fost plăcut impresionat de ascensiunea marcată în ultima vreme de popicarii d-voastră. Mi-au plăcut foarte mult popicarii Traian Mihăilescu, Petre Moisescu și Alexandru Andrei, care sînt foarte buni tehnicieni. Un merit deosebit îl are desigur și antrenorul echipei Recolta, Ferdinand Popescu, care a știut să pregătească și să conducă cu mult tact echipa sa la victorie".

M. LERESCU

CULTIVATORI DE SFECLĂ DE ZAHĂR!

Pentru a obține recolte bogate de sfeclă de zahăr, aplicați următoarele reguli:

— Alegeți pentru sfecla de zahăr terenuri bogate, arate și îngrășate din toamnă.

— Gospodăriile care n-au îngrășat din toamnă întreaga suprafață pentru sfecla de zahăr, pot face această lucrare în lunile de iarnă, transportînd cantitățile necesare de gunoi pe terenurile alese.

— La desprimăvărare, înainte de semănatul sfeclei se vor încorpora în sol, odată cu lucrările de cultivație a ogoarelor, îngrășămintele chimice primite de la fabricile de zahăr.

— Pentru păstrarea în sol a apei acumulate în timpul iernii, grăpați la desprimăvărare ogoarele de toamnă.

— Semănați sfecla de zahăr în timpul optim, stabilit de către organele agricole locale și ale fabricilor de zahăr.

— Răriți sfecla de zahăr în momentul cînd plantele au 2—4 frunze Intîrzierea răritului peste acest moment dăunează producției.

— Aplicați cel puțin 4 prașile, precum și plivitul după încheierea culturii.

— Odată cu prașilele, încorporați în sol cantități suplimentare de îngrășăminte chimice, care asigură sporirea producției și îmbunătățirea calității sfeclei.

CRONICA EXTERNĂ

Vizita primului ministru al Angliei în Uniunea Sovietică

De bună seamă că unul din cele mai importante evenimente internaționale actuale îl constituie vizita pe care o face Harold Macmillan, primul ministru al Angliei, în Uniunea Sovietică. E prima vizită făcută în timp de pace la Moscova de un prim-ministru al Marii Britanii și ea constituie un răspuns la vizita făcută în Anglia de delegația guvernamentală sovietică în primăvara anului 1956. Considerînd că misiunea lui Macmillan nu trebuie să aibă numai un caracter de „recunoaștere", ci ea trebuie să urmărească și să ducă la o îmbunătățire simțitoare a relațiilor anglo-sovietice, la slăbirea încordării internaționale, opinia publică din Anglia și din alte țări urmărește cu interes și speranță contactele dintre șefii guvernelor celor două țări.

Primul ministru englez a sosit la Moscova la 21 februarie.

In aceeași zi, N.S. Hrușciov l-a primit pe H. Macmillan și a avut cu el o convorbire care a durat aproximativ 40 de minute. După aceea șeful guvernului sovietic a oferit în marele palat al Kremlinului o masă în cinstea oaspeților. In timpul mesei, care a decurs într-o atmosferă prietenească și cordială, N. S. Hrușciov și H. Macmillan au rostit cuvîntări.

In cuvîntarea sa, N. S. Hrușciov și-a exprimat speranța că vizita în U.R.S.S. a primului ministru englez care este însoțit de ministrul Afacerilor Externe Selwyn Lloyd va contribui la dezvoltarea și consolidarea relațiilor de prietenie dintre cele două țări, va fi o contribuție importantă la crearea unei atmosfere internaționale mai favorabile întăririi păcii generale.

Venirea dv., a spus N. S. Hrușciov, ne îngăduie să discutăm numeroase probleme care se referă în mod direct la relațiile anglo-sovietice, cît și probleme care se referă la o sferă largă de probleme internaționale.

Subliniind că după încheierea celui de al doilea război mondial a avut loc o agravare a relațiilor dintre cele două țări, N. S. Hrușciov a spus: Nu ar fi mai bine să ne gîndim împreună ce trebuie făcut pentru a topi ghiața „războiului rece"? Dacă vom reuși acest lucru, vor dispare numeroase dificultăți în calea însănătoșirii situației internaționale, în calea reglementării unor probleme internaționale importante.

Popoarele așteaptă de la guverne, a spus N. S. Hrușciov, ca acestea să întreprindă noi eforturi și să înlăture obstacolele care îi împiedică pe oameni să se consacre în întregime muncii pașnice fără să le mai fie teamă de război. Guvernul sovietic s-a pronunțat și continuă să se pronunțe în favoarea întîlnirilor și contactelor între oamenii de stat. El consideră acest lucru drept un mijloc verificat de reglementare a divergențelor și de slăbire a încordării în relațiile internaționale.

Harold Macmillan a subliniat în cuvîntarea sa de răspuns că Uniunea Sovietică a devenit cea de-a doua putere industrială din lume. El a declarat că în Marea Britanie sînt salutate realizările Uniunii Sovietice. Progresul dv. tehnic în domeniul aeronauticii, al tehnicii în general, al organizării industriei este bine cunoscut și stîrnește admirație pretutindeni, a spus primul ministru englez.

Putem face împreună multe, a subliniat Macmillan. Sper, a continuat el, că ne vom putea concentra atenția asupra acelor probleme care ne unesc, iar nu asupra celor care ne dezbină.

Sesiunea Biroului Consiliului Mondial al Păcii

La Moscova au început, în ziua de 21 februarie, lucrările sesiunii Biroului Consiliului Mondial al Păcii. La lucrările sesiunii participă și acad. Mihail Ralea, membru în Biroul Consiliului Mondial al Păcii, vicepreședinte al Comitetului național pentru apărarea păcii din țara noastră.

In cadrul sesiunii sînt discutate sarcinile urgente ale mișcării mondiale a partizanilor păcii în condițiile actuale și vor fi trasate măsurile pentru unificarea eforturilor tuturor forțelor păcii care cer lichidarea „războiului rece" și colaborarea pașnică între state.

In prima zi a lucrărilor, participanții la sesiune au adoptat în unanimitate textul unei declarații adresate președintelui Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice, N. S. Hrușciov, și primului ministru al Marii Britanii, Harold Macmillan, care se află în vizită la Moscova. In declarația lor, partizanii păcii salută întrevederea dintre șefii celor două guverne. Biroul Consiliului Mondial al Păcii își exprimă speranța că întrevederea va deschide calea spre îmbunătățirea situației și spre înțelegerea reciprocă, va contribui la lichidarea „războiului rece".

O înțelegere colonialistă care ignoră interesele poporului cipriot

De mai mulți ani problema Ciprului s-a aflat pe primul plan al actualității internaționale. Poporul cipriot, grec în imensa lui majoritate, înfruntînd baionetele și gloanțele colonialiștilor englezi, a dus în toți acești ani o luptă susținută pentru a obține dreptul la autodeterminare. Această luptă s-a bucurat de sprijinul și simpatia opiniei publice internaționale. Toți oamenii iubitori de pace s-au pronunțat pentru o asemenea rezolvare a problemei cipriote care să corespundă intereselor populației insulei Cipru și întăririi păcii în această regiune. Dar la o astfel de rezolvare nici nu se gîndeau vremelnicii stăpînitori ai insulei — colonialiștii englezi — care voiau să păstreze acest important punct strategic pentru planurile lor agresive

Zilele trecute, mica insulă din Mediterana răsăriteană, disputată de-a lungul a trei milenii de perși, egipteni, romani, arabi, venețieni, turci și englezi, a format obiectul tratativelor greco-turce de la Zürich și al unor tratative anglo-greco-turce la Londra. Dar la aceste tratative au lipsit tocmai reprezentanții poporului cipriot. Reprezentanți ai cipriotilor au fost consultați abia într-o a treia fază a tratativelor, care s-au desfășurat între 17 și 19 februarie la Londra. Dar în acel moment hotărîrile erau deja luate.

Acordul realizat la Londra este ținut deocamdată secret și va fi publicat zilele acestea. De pe acum însă se știe că el prevede proclamarea Ciprului ca „republică independentă". Ce fel de „independență" va fi aceasta ne putem da seama din faptul că Anglia va continua să-și mențină suveranitatea asupra bazelor militare pe care le deține pe insulă, iar noua „republică" va fi supusă controlului guvernelor englez, grec și turc, care au semnat acordul respectiv.

O astfel de înțelegere tipic colonialistă, care ține seamă doar de interesele puterilor imperialiste și ale pactelor militare, dar ignoră cu desăvîrșire interesele poporului cipriot și ale păcii, a fost întîmpinată cu răceală în Cipru. Mitropolitul Kiprianos, unul din fruntașii bisericii cipriote a declarat că acordul asupra Ciprului „este o tragedie națională, deoarece el lipsește pe ciprioți de dreptul inalienabil la autodeterminare". La rîndul său și poporul grec a respins acest acord.

Cum s-a ajuns totuși la o asemenea „soluție"?

Lupta poporului cipriot și contradicțiile în legătură cu problema Ciprului, care au izbucnit între Grecia, Turcia și Anglia, au pus pe gînduri cercurile conducătoare americane. Aceste cercuri, care au sprijinit întotdeauna pozițiile colonialiștilor, au căutat să aplaneze divergențele dintre cele trei țări membre ale N.A.T.O. pentru a salva pozițiile pactului atlantic în această regiune și pentru a insufla viață așa-numitului pact balcanic. Și „sfaturile" Washingtonului (aceste sfaturi s-au transformat în ultimul timp în presiuni grosolane) au fost ascultate la Londra, Ankara și Atena.

Complotul colonialist în problema Ciprului, înfăptuit sub presiunea și din indicația Washingtonului, este contrar aspirațiilor la libertate și independență națională a populației din insulă. O asemenea reglementare a problemei cipriote nu poate fi viabilă.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 17.60.10 Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".